

Мазмуну

Тыныш белгилеринин жазма тилдеги милдети	8
Интонация жана тыныш белгилери	11
Тыныш белгилерин коюу принциптери	14
Сүйлөм аягына коюлуучу тыныш белгилери.....	18
Чекит.....	18
Суроо белгиси.....	21
Илеп белгиси.....	23
Сүйлөм ичинде коюлуучу тыныш белгилери	25
Көп чекит	25
Үтүр	27
Байламтасыз бир өңчөй мүчөлөрдөгү тыныш белгилери	27
Байламталуу бир өңчөй мүчөлөрдөгү тыныш белгилер	28
Үтүр татаал сүйлөмдөрдө коюлат	30
Тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө үтүр белгисинин коюлушу	31
Байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө үтүрдүн коюлушу	31
Байламталуу тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө үтүр белгисинин коюлушу.....	31
Багыныңкы байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө үтүрдүн коюлушу	32
Үтүр обочолонгон түшүндүрмө мүчөлөрдө коюлат.....	34
Үтүр айрым обочолонуп айтылган сөз тизмектеринде коюлат.....	35
Үтүр чакчыл түрмөктөрдө коюлат	36
Үтүр чакчылдан башка сөздөрдүн айкашынан уюшулуп, обочолонуп айтылган сөз тизмектеринде коюлат	37
Үтүр каратма сөздөрдө коюлат	38
Үтүр кириңди сөздөрдө коюлат	39
Үтүр сырдык сөздөрдө коюлат.....	40
Үтүр айрым модаль сөздөрдө коюлат	41
Үтүр айрым бөлүкчөлөрдө коюлат	43
Үтүр обочолонуп айтылган кээ бир бүтүн сөздөрдө коюлат	43
Үтүрлүү чекит.....	44
Кош чекит	47
Сызыкча	49
Сызыкча обочолонгон түшүндүрмө мүчөлөрдө коюлат	53

Айрым учурларда обочолонгон түшүндүрмө мүчөлөрдө сызыкча да коюлат.....	53
Сызыкча баяндоочу кыскартылган сүйлөмдөрдө коюлат	54
Сызыкча суроо жооп (диалог) иретинде айтылган сүйлөмдөрдө коюлат	54
Сызыкча байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө коюлат	54
Сызыкча шарттуу багыныңкылуу татаал сүйлөмдөрдө коюлат	55
Кашаа белгиси	56
Тырмакча.....	57
Тике сөз менен төл сөздө коюлуучу тыныш белгилери	58
Тексттин ичинде берилген тике сөздө тыныш белгилеринин коюлушу	59
Тике сөздү тексттин ичинен бөлүп алып, абзац менен жол башынан жазууда тыныш белгилеринин коюлушу	60
«Деп» жардамчы этишинде үтүр белгисинин коюлушу	61
Айрым тыныш белгилеринин кабаттала коюлушу.....	62

Шарттуу кыскартуулар

А.Т.	— Аалы Токомбаев
А.О.	— Алыкул Осмонов
К.Б.	— Касымалы Баялинов
К.Бект	— Касымалы Бектенов
К.М.	— Кубанычбек Маликов
К.К.	— Касым Каимов
К.О.	— Качкынбай Осмоналиев
М.Абд.	— Мамасалы Абдукаримов
М.А.	— Мидин Алыбаев
М.Ж.	— Муса Жангазиев
М.Э.	— Мукай Элебаев
М.Т.	— Мырзабек Тойбаев
Н.Б.	— Насирдин Байтемиров
Р.Ш.	— Райкан Шүкүрбеков
Т.К.	— Төлөгөн Касымбеков
Т.С.	— Түтөлбай Сыдыкбеков
Т.Абд.	— Токтоболот Абдымомунов
У.А.	— Узакбай Абдукаимов
Ч.А.	— Чынгыз Айтматов
Ш.Б.	— Шүкүрбек Бейшеналиев
"ЛЖ"	— "Ленинчил жаш"
"ЖЛ"	— "Жаш ленинчил"
"СК"	— "Советтик Кыргызстан"

Тыныш белгилеринин жазма тилдеги милдети

Тил адам баласынын өз ара катнашынын маанилүү куралы болуп саналат. Демек, тил аркылуу адамдар бири-бирине өз ойлорун түшүндүрүп, пикир алышып, байланышып турушат. Коомдун мүчөлөрүн бири-бири менен пикир алыштыруунун, өз ара байланыштыруунун негизги формасы катары сүйлөм пайдаланылат. Ал эми сүйлөмдүн өзү болсо сөздөрдүн жана сөз айкаштарынын тизмегинен уюшулат. Адам баласы өз оюн башкаларга оозеки түрдө жана жазуу түрүндө билдирери белгилүү. Бирок ой-пикирди, ар түрдүү ички сезимди түшүнүктүү жана толук берүү үчүн тилдин грамматикалык закондорунун негизинде уюшулган ар түрдүү түзүлүштөгү сүйлөмдөрдүн гана болушу жетишсиз болот. Мисалы, оюбузду башка бирөөгө **оозеки айтып түшүндүрүүдө** сүйлөмдөрдү, анын байланыштуу бөлүкчөлөрүн бири-биринен кыска тыным аркылуу ажыратпай, чектебей эле куюлуштуруп айта берсек, сүйлөмдөр жана алардын тутумундагы айрым сөздөр, сөз айкаштары маанисине карай тиешелүү интонация, тыным (пауза) менен айтылбаса, сөз болуп жаткан ойго так жана толук түшүнүүгө мүмкүн болбой калат. (**Интонация** — үндөгү тондун жогорулашынын, төмөндөшүнүн жана тынымдын бирикмеси). Ошондуктан ой-пикирди оозеки сөз аркылуу берүүдө бир сүйлөм экинчи бир сүйлөмдөн, сүйлөмдүн бир бөлүкчөсү экинчисинен кыска тыным аркылуу бөлүнүп, чектелип айтылат; сүйлөмдүн бир жеринде үн жогоруласа, экинчи жеринде акырындап, сүйлөм маанилик өзгөчөлүгүнө карай ар түрдүү интонация менен айтылат. Оозеки тилдеги андай тыным, интонациялар кепти сүйлөмдөргө, сүйлөмдөрдү айрым бөлүкчөлөргө бөлүп, ал бөлүкчөлөрдүн ортосундагы байланышты жана сүйлөмдөгү ар түрдүү маанилик, эмоциялык (ар түрдүү ички күчтүү сезимдер: өтө кубануу, кайыруу ж.б.) өзгөчөлүктөрдү билдирет да, ошону менен айтылып жаткан ойду угуучуга жеткиликтүү кабарлап, ага так, толук түшүнүүгө жардам берет. Адам баласы өз оюн башкаларга жазуу түрүндө да билдирет. Эгерде **оозеки тилде** айтылып жаткан ой - пикирге угуучунун так, толук түшүнүшүнө жардам берүүчү кошумча каражат болуп тыным, ар түрдүү интонация эсептелинсе, жазма тил аркылуу берилген ойго, ар түрдүү сезимдерге ачык, толук жана туура түшүнүүгө жардам берүүчү кошумча каражат катары дайыма **тыныш белгилери (пунктуация)** пайдаланылат. Жазууда тыныш белгилери колдонулбаса, анда айтылуучу ой-пикирдин мааниси чаташып, сүйлөмдө адамдын кандай сезими берилип жаткандыгы белгисиз болуп калар эле.

Мисалы, төмөнкү сүйлөмдөрдү тиешелүү белгилерин койбой жазып көрөлү.

Кеп жатакчылардын аздыгында эмес түтүндүн саны жагынан алар байлардан алда канча көп отурукташуунун маанисин билбегендикте.

Жаныбарым Атай сууга канган атын азанатып үйүн көздөй жетеледи биздин тиричилик ушул жерде. Алиман Алиман бул эмне кылганың.

Эгер ага түшүнбөсөң мактанчааксың мактанчаакты тапкан экенсиң.

Бул сүйлөмдөрдү ушул түрүндө окуганда, алардын маанисине, эмне жөнүндө сөз болуп жаткандыгына ачык түшүнүү кыйын, ал эми акыркы эки сүйлөмдө кандай эмоциялык сезимдер бар экендиги да байкалбайт.

Качан гана тиешелүү тыныш белгилерин өз ордуна туура койгонубузда, айтылган ойдун маанисине ачык, так жана туура түшүнүүгө мүмкүнчүлүк алабыз:

Кеп жатакчылардын аздыгында эмес (түтүндүн саны боюнча алар байлардан алда канча көп), отурукташуунун маанисин билбегендикте (К.Каимов).

«Жаныбарым, Атай сууга канган атын азанатып, үйүн көздөй жетеледи, — биздин тиричилик ушул жерде». (К.Каимов)

— Алиман! Алиман! Бул эмне кылганың?! (Ч. Айтматов)

- Эгер ага түшүнбөсөң, мактанчааксың.
- Мактанчаак? Тапкан экенсиң/ (Н.Б.)

Мында сүйлөм ичинде жана сүйлөм аягына коюлган тыныш белгилери ал сүйлөмдүн маанисине туура, толук түшүнүүгө жардам берип турат; акыркы эки сүйлөмдөгү суроо, илеп белгилери сүйлөмдөрдүн күчтүү сезим менен жана суроо маанисинде айтылгандыгын билдирип турат.

Жазма тилдеги сүйлөмдөрдүн аягына же сүйлөм ичиндеги сөздөрдүн, сөз тизмектеринин арасына коюлуучу белгилер **тыныш белгилери** деп аталат («*тыныш*» — «тыныгуу» деген мааниде; орус тилинде: «*знаки препинания*» **препинание** **остановка, перерыв** «токтоо», «тыныгуу» деген мааниде).

Тыныш белгилерин коюу жөнүндөгү эрежелердин жыйындысы **пунктуация** деп аталат; экинчиден, бул термин «тыныш белгилери» деген мааниде да колдонулат (латынча **punctum** — «чекит» деген мааниде).

Тыныш белгилеринин милдети тексттеги сүйлөмдөрдүн жана сүйлөмдүн курамындагы синтаксистик категориялардын чегин ажыратып, айтылып жаткан ой-пикирге так, толук жана туура түшүнүүгө жардам берүү, сүйлөмдө берилген ар түрдүү ички сезимди окуучуларга толугу менен жеткирүү болуп эсептелинет. Тыныш белгилери текстти жазуучу кишилерге да, аны окуучу кишилерге да бирдей тиешелүү. Анткени алар, биринчиден, жазуучу адамга өз оюн, ар түрдүү эмоциялык сезимдерин так жана толук билдирүүгө жардам берсе, экинчи жагынан, окуучу адам жазылган текстте коюлган тыныш белгилерин көрүп, ошолордун негизинде ал тыныш белгилери кандай маанини, кандай эмоциялык сезимди билдирип тургандыгына түшүнөт. Демек, тиги же бул тилде колдонулган тыныш белгилери билдирген маанилерге, майда маанилик өзгөчөлүктөргө жазуучу адам да, окуучу адам да, б.а., бардык сабаттуу адамдар бирдей мааниде түшүнүүгө зарыл.

Жогоруда белгиленгендей, тыныш белгилери адамдын ой-пикирин, эмоциялык сезимдерин жазуу түрүндөгү кепте так, толук жана туура берүүгө жардам берүүчү кошумча каражаттар болуп эсептелинет.

Мисалы: Сүйлөмдүн аягына коюлган **чекит** ал сүйлөм кандайдыр бир ой-пикир тууралуу жайынча кабар берип тургандыгын билдирет: *Ынтымактуу үйгө ырыс түнөйт (макал).*

Сүйлөм аягына коюлган **суроо** белгиси ал сүйлөмдүн суроолуу мааниде айтылгандыгын көрсөтөт: *Эми бул вагондорду кайда алып бара жатышат? (Ч.А.)*

Сүйлөмдүн аягына коюлган **илеп белгиси** ал сүйлөм сүйлөөчүнүн ар түрдүү ички сезимин (кубануу, таң калуу, ачуулануу ж.б.) билдирип тургандыгын туюндурат: *Бах, эмгек сүйгөн кишилер алп экен го! (Т.С.)*

Кээ бир тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн биринчи сүйлөмүнөн кийин коюлган **кош чекит** өзүнөн кийинки сүйлөм биринчи сүйлөмдүн маанисин ачып, тактап түшүндүрөрүн эскертип турат: *Анын мойнуна тагылган кызматы бар: ал - айылаткомдун катчысы. (Т.С.)*

Кашаа айтылган ойдун мазмунуна айрым толуктоо, тактоо берүү үчүн сүйлөмдүн тизмегине кошумча түрдө киргизилген сүйлөмдү, сөз тизмегин же сөздү өзүнчө чектеп көрсөтүү үчүн кызмат кылат: *Кызы (анын аты Бермет эле) балача бышылдап, жай баракат уктап жаткан. (У. Аб.) ж.б.у.с.*

Сүйлөм ичинде тиешелүү тыныш белгилеринин коюлушуна жана коюлбай калышына карай сүйлөм түрдүүчө маанини билдирип калышы мүмкүн. Мисалы. *Султан, кечээки тапшырманы аткарыптыр.* Мында сүйлөөчү белгилүү бирөө кечээки берилген тапшырманы аткарып койгондугу жөнүндө Султанга кайрылып айтып жатат. *Султан* деген каратма сөздөн кийин эреже боюнча үтүр коюлган. Эгерде *Султан*

деген каратма сөздөн кийин үтүр коюлбаса, анда: «Султан кечээки тапшырманы аткарыптыр» болуп, сүйлөм таптакыр башка маани берип калат: мында тапшырманы башка бирөө эмес, Султандын өзү аткаргандыгы жөнүндө сөз болуп жатат.

«Келе жаткан — окуучу» десек, бул сөз тизмеги ээ менен баяндоочтун ортосуна коюлган сызыкчанын (-) жардамы менен сүйлөмдүк мааниге жетишип турат: *келе жаткан* сүйлөмдүн ээси, *окуучу* баяндооч. Эгерде бул жерде ээ менен атооч жөндөмөдөгү зат атоочтон турган баяндоочтун ортосуна сызыкча коюлбаса, сүйлөм эмес, сөз айкашы эле болуп калат: *келе жаткан окуучу (кайсы окуучу? келе жаткан аныктооч, окуучу аныкталып турган сөз).*

Эгерде сүйлөм ичинде суроо же эмоциялык маанидеги ат атооч катышса, же болбосо баяндоочуна суроо уландысы **-бы** уланып турса, андай сүйлөмдөр, негизинен, суроолуу сүйлөм болот, бирок кээде алар ар түрдүү ички сезимди билдирген илептүү сүйлөм да болуп калышы мүмкүн. Мындай түзүлүштөгү сүйлөмдөрдүн кандай мааниде колдонулганы оозеки тилде интонациянын жардамы аркылуу, жазма тилде сүйлөмдөрдүн аягына коюлган суроо же илеп белгиси аркылуу гана так белгилүү болот. Мисалы: **Кантип бере албайсың? Караңгыда кантип келдиң?** — Бул кан силерди **кантип жашатсын!** (М.А.) **Ушунчалык чоң арык суудан бир билек суу кантип тийбесин!** (М.А.)

Сайра эже, тик мүйүз уйду саап бүттүңбү? (Ш.Б.)

– *Кайран азаматтар, тоо ураса болбойбу да, көл төгүлсө болбойбу!* (Ч.А.)

Тилибизде синтаксистик түзүлүшү, лексикалык курамы жагынан жай сүйлөмдөн эч айырмаланбаган сүйлөмдөр учурайт. Бирок алардын айрымдары суроолуу же эмоциялуу мааниде да болушу мүмкүн. Мындай учурда алардын кандай мааниде колдонулгандыгы сүйлөмдүн аягына коюлган чекит, суроо, илеп белгилеринен гана билинет:

Өрт чыкты. Өрт чыкты? Өрт чыкты!

– Тсс!.. Киши келатат! (М.Аб.)

– Кар жаайт экен.

– Кар жаайт? (Н.Б.)

Кыскасы, **тыныш белгилери** жазма тилдин ажырагыс курамдык бөлүктөрүнүн бири. Алар сүйлөмдө айтылган ойдун аяктагандыгын, анын кандай мааниде колдонулгандыгын билдирет; сүйлөмдү курамдык бөлүктөргө ажыратып, алардын ортосундагы маанилик катышты туюндурат. Натыйжада жазуу түрүндө берилген ой-пикирди так, толук, туура түшүнүүгө жардам берет.

Октябрь революциясына чейин Кыргызстандын ар кайсы жерлеринде ачылган диний мектептерде окуган, сабаты ачылган таланты бар айрым адамдар араб алфавити менен өз ырларын, казалдарын кыргыз тилинде жазышкан, ар түрдүү каттар жазылган. Кыргыздардын революцияга чейин эле араб алфавити менен жазылган жазмасы болгондугуна төмөнкүлөр далил боло алат:

- 1) Молдо Нияздын санат ырлары (кол жазма: XIX кылымдын 1 — 2-жарымына таандык);
- 2) Молдо Кылыч «Кысса- и зилзала» (жер титирөө жөнүндө баян; 1911 -жылкы Чоң-Кеминдеги жер титирөө жөнүндө), Казань, 1911-ж.;
- 3) Осмонаалы Сыдык уулу «Мухтасар тарих Кыргызия» (Кыргыздын кыскача тарыхы), Уфа, 1913-ж.;
- 4) Осмонаалы Сыдык уулу «Тарых кыргыз Шадмания» (Шабдан жеринин кыргыз тарыхы), Уфа, 1914ж.;

Кыргыздардын Россиянын Батыш Сибирь бийлигинин өкүлүнө 1825, 1827, 1829-жылдары жазган каттары. Бул каттар В. И. Плоскихдин «Первые киргизско-русские посольские связи», ф., 1970 деген китебинде берилген. Мындай

каттар кыргыз тарыхчылары Б. Жамгырчинов, К.Усенбаевдин китептеринде да берилген.

Революцияга чейинки кол жазмаларда, чыккан китептерде тыныш белгилери дээрлик колдонулбаганы байкалат. Буга проф. Х.Карасаевдин Осмоналы Сыдык уулунун 1914-ж. Уфада араб алфавити менен жарыкка чыккан «Тарих кыргыз Шадмания» деген китебинин азыркы кыргыз алфавити менен кайрадан басылып чыккан вариантына жазган баш сөзүндө

«Сүйлөмдүн арасында нокот, үтүр, кош чекит дегендер такыр жок¹» деген пикири далил боло алат.

1924-жылы эски араб алфавитинин негизинде реформаланган кыргыз алфавити түзүлүп, кыргыз элинин закондуу алфавити кабыл алынды. 1924-жылы 7 ноябрда кыргыздын тунгуч газетасы «Эркин тоонун» биринчи номери жарыкка чыкты. Ошол мезгилден тартып кыргыз тилинде окуу китептери, көркөм адабий чыгармалар басылып, басма иштери өнүгө баштады. Ал эми жазма тил аркылуу берилүүчү ой-пикир, андагы ар түрдүү ички сезимдер окуучуларга ачык, так, толук түшүнүктүү болсун үчүн, тиешелүү тыныш белгилери да кеңири колдонула баштады. Кыргызстанда жазуу жана басма иштери өнүгө баштаган учурдан тартып эле, негизинен, азыркы убакта колдонулуп жүргөн тыныш белгилери да колдонула баштаган.

Мисалы:² Кыргыздын тунгуч газетасы «Эркин тоонун» алгачкы номерлеринде эле төмөнкү тыныш белгилери кеңири учурайт: чекит (.), суроо белгиси (?), илеп белгиси (!), үтүр (,), үтүрлүү чекит (;), кош чекит (:), тырмакча («»), кашаа (), сызыкча (—), көп чекит (...). Бул белгилер кыргыз тилине басма сөзү мурунураак өнүккөн казак, өзбек, татар жана орус тилдеринен оошуп кирген. Бул тыныш белгилери жазма тилде ошол учурда эле негизинен туура колдонулуп келгендиги байкалат.

Мисалы: бүтүн дүйнө мээнеткечтери, бириккиле! («Эркин тоо», 1924, №1).

Биздин айта турганыбыз: «Эркин тоонун» алуучулары он миңге толуу керек. («Эркин тоо», 1925, №4).

Буларды биз аткаруу үчүн уюмдашып (коллектив болуп) ишке киришүүбүз керек. («Эркин тоо», 1925, №4).

Эң чоң кыйындык — айыл, кыштактардын таптакыр сабаты жоктугу. («Эркин тоо», 1925, №4).

Бирок, ушундай болсо да, ал убакта кыргыз тилинин пунктуациясынын негизги принциптери, эрежелери али тактала элек болгондуктан, айрым тыныш белгилерин коюуда бир катар кемчилдиктер да кетирилген.

Мисалы: ар бир гезиттин (,) калкты тарбиялоо, үндөө жолунда (,) түбөлүктүү (,) туткан негизги саясы (,) багыты, максаты болуу керек. («Эркин тоо», 1924, №1).

Бул сүйлөмдөгү кашаага алынган үтүр белгилери ашыкча коюлган.

1924-жылдан тартып кыргыз тилинин фонетикалык системасы, грамматикалык түзүлүшү изилденип, көп сандаган илимий эмгектер, окуу куралдары басмадан чыкты. Синтаксис боюнча чыккан окуу китептеринде жана кыргыз тилинин тыныш белгилерин колдонуу эрежелерине арналган атайын эмгектерде³ жөнөкөй, татаал сүйлөмдөрдө, сүйлөм мүчөлөрүндө тыныш белгилерин коюу эрежелери улам такталып, толукталып, белгилүү бир тартипке келип, калыптанууда.

Интонация жана тыныш белгилери

¹ Осмоналы Сыдыков. «Тарих кыргыз Шадмания». Кыргыз санжырасы, Ф., 1990, 6 – б.

² Алынган мисалдар араб алфавитинен азыркы алфавитке которулуп берилди. Айрым сөздөрдүн ошол учурдагы жазылышы сакталды.

³ Турсунов А. Кыргыз тилинин тыныш белгилери. Ф., 1969. – ж. Өмүралиев Б. Кыргыз тилинин пунктуациясын окутуу, Ф., 1970 – ж.

Адам баласы өзүнүн ой-пикирин, чындыкка болгон ар түрдүү мамилесин башка бирөөлөргө оозеки сүйлөө аркылуу да билдирери белгилүү. Сүйлөөдө сүйлөмдөрдүн синтаксистик жактан уюшулуш жолдору оозеки жана жазма тилде, негизинен, бирдей. Бирок айрым бир белгилери жагынан алар бири-биринен айырмаланат: оозеки сүйлөөдө жазма тилге караганда сүйлөмдөгү сөздөрдүн орун тартиби эркинирээк болот; сүйлөм түзүлүшү жөнөкөй, кыска келет. Айтылуучу ойду, ар түрдүү ички сезимди толук жана так билдирүүгө жардам берүүчү көмөкчү каражаттар да кептин бул эки түрүндө ар башка: эгерде жазылган текстин маанисине туура түшүнүүдө пунктуация орчундуу ролду ойносо, оозеки тилде анын ажырагыс элементи болгон интонация өтө чоң ролду ойнойт. Интонация айтылып жаткан ой-пикирге ачык, так, туура түшүнүүгө жардам берүүчү оозеки тилдин кошумча каражаты болуп эсептелет. Эгерде оозеки сүйлөө тиешелүү интонация менен жабдылбаса айтылуучу ой жеткиликтүү берилбей калат. Айрым турган жөнөкөй сүйлөмдөрдү же сүйлөм мүчөлөрүн бири-биринен кыска тыным менен чектебестен, куюлуштуруп айта берсек, айтылуучу ой түшүнүксүз жана чаржайыт болуп калат.

Оозеки сүйлөөдө интонация 1) сүйлөмдү уюштурган синтаксистик элементтердин грамматикалык биримдүүлүгүн бекемдейт; 2) сүйлөм ичиндеги сөздөрдү синтагмаларга (сөз айкашына, сөздөрдүн тобуна) ажыратат; мындай учурда ар бир синтагманын башталышында жана аякталышында үн жогорулап же төмөндөп, синтагмалардын аралыгында тыным болот; 3) баяндоочтук маанини берет: *Брдаган артист*; 4) сүйлөмдөгү ар түрдүү кошумча маанилерди туюндурат.

Алсак, айрым учурда сүйлөмдүн кандай мааниде экендиги жалаң гана интонациянын жардамы менен белгилүү болот. Бул өзгөчө синтаксистик түзүлүшү жагынан жай сүйлөмдөн айырмаланбаган илептүү, суроолуу сүйлөмдөр үчүн мүнөздүү.

Мисалы: *Чагылган түштү. Чагылган түштү! Чагылган түштү?* Бирдей түзүлүштөгү бул сүйлөмдөрдүн жай, суроолуу же илептүү сүйлөм экендиги оозеки сүйлөөдө тиешелүү интонация аркылуу гана белгилүү болот; жазма тилде бул сүйлөмдөрдүн аягына коюлган тыныш белгилеринен белгилүү болуп турат.

Курамында сурама ат атооч катышкан сүйлөмдөр, негизинен, суроо маанисин билдирери белгилүү. Бирок ошондой эле түзүлүштөгү айрым сүйлөмдөр кээде эмоциялык маанини билдирип калат. Андай сүйлөмдөрдүн суроо же күчтүү сезимдик мааниде экендиги оозеки сүйлөөдө интонациянын гана жардамы аркылуу белгиленет. Салыштырыңыз: *Сага эмне болду, курбум? (М. Аб.) Эмне үчүн мынча кечикти! (М. Аб.)* Экинчи сүйлөмдө суроо мааниси жок, адамдын ички сезимин, бушайман болгондугун билдирип турат.

Кээде оозеки тилдеги интонация менен жазма тилдеги тыныш белгилери бири-бирине туура келип калат. унун себеби интонация да, тыныш белгилери да сүйлөмдү маани жагынан байланыштуу бөлүкчөлөргө ажыратып, белгилүү бир учурда сүйлөмдөгү бирдей эле маанилик өзгөчөлүктөрүн билдирип калышында

Мисалы, оозеки тилдеги суроо интонациясына жазма тилде суроо белгиси туура келет:

- *Кедей тобунун мүчөлөрү, барсыңарбы?* (Т.С.)
- *Байдамтал суусун уктуңуз беле?* (Ч.А.)
- *Жылкылар кайда кышташат?* (Н.Б.)

Кубануу, таң калуу, кээде буйруу ж.б. өңдүү эмоциялык сезимдерге илеп белгиси туура келет: *Бах! Баракелде, элдин күчүнө! Бах – х! Жайдын кечки жели кандай үлпүлдөк! Кандай жумшак! Кандай салкын! (Т.С.) Уulum, атаңдын айткан сөздөрүн ук! (К.Б.) Мага ишенип, кеңеш сураганыңа ырахмат! (Т.С.) Жашасын темир булчуң жумушчулар! (Т.С.)*

Байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн тутумундагы биринчи жөнөкөй

сүйлөм жалпылаш ан мааниде болуп, андан кийинки сүйлөм же сөз тизмектери анын маанисин ачып, чечмелеп, тактап турса, оозеки сүйлөөдө биринчи сүйлөмдөн кийин эскертүү маанисиндеги тыным болот, жазууда ал тыным болгон жерге кош чекит коюлат. Мындай учурдагы оозеки сүйлөөдөгү тыным менен жазма тилдеги кош чекиттин милдети өзүнөн кийин биринчи сүйлөмдүн маанисин ачып, чечмелеп түшүндүрө турган экинчи бир сүйлөм айтыларын эскертип туруу болуп эсептелет. Мисалы: *Эмесе иш мындай болсун: байбичелерден бир киши, карыялардан бир киши бригадир болуп шайлансын. (К.Б.) Бирок биз өзүбүз аз элбиз: Бектемир агайдын үй ичи, анан мен... (Ч.А.) Бирдиктүү дүйнөлүк океан төмөнкү бөлүктөргө бөлүнөт: Тынч океан, Атлантика океаны, Индия океаны, Түндүк муз океаны.* («Физикалык география» окуу китеби).

Бир өңчөй мүчөлөрдүн арасындагы санак интонацияларга үтүр туура келет: *Алым, Анархан, Дарыяхандар шаардан бүгүн чыгып кетүүгө тийиш. (К.Ж.) Күлүктөрдү чаба турган жаш балдар баштарына кызыл, көк, ак жоолук буунушкан. (К.Осм.)*

Обочолонгон түшүндүрмө мүчөлөрдөн мурун жана кийин келген тынымга жазууда алардын эки жагынан коюлган үтүр белгилери туура келет: *Биз, малчылар, андай адатты жакшы көрбөйбүз. (А.У.) Алыстан, кырман жактан, түшкү тамак мезгили болгонун билгизип, коңгуроо кагылды. (К.Б.) Жумаиш, мектептин директору, биринчи чейректин жыйынтыгы боюнча доклад жасады.*

Бирок, жогоркудай фактыларга таянып эле, интонация менен тыныш белгилери дайыма бири-бирине дал келет экен, ошондуктан оозеки сүйлөөдөгү интонация жазууда тыныш белгилерин туура коюунун бирден-бир негизи боло алат деген жыйынтыкка келе калууга болбойт. Интонация менен тыныш белгилеринин бири-бирине туура келиши тилибизде өтө эле аз учурайт. Көпчүлүк учурда оозеки сүйлөөдө ар түрдүү интонацияга, тынымга жазма тилдеги тыныш белгилери туура келе бербейт.

Мисалы, оозеки тилдеги бардык эле **тыным** тыныш белгилери менен белгилене бербейт: *1945-жылдын 9 майында /биздин баатыр эл / германдык фашизмди биротоло талкалады. Ошондон бери биздин элибиз/9майды/ар жыл сайын /жеңиш күнү катарында /салтанаттуу белгилейт. (С.К.)»*

Бул сүйлөмдөгү алты тынымдын бирөөнү да тыныш белгиси менен белгилөөгө болбойт. Ушундай эле, оозеки тилде ээнин тобу менен баяндоочтун тобунун ортосунда айрым учурларда тыным болот, бирок ал тыныш белгиси менен белгиленбейт: *«Биздин замандын кишилерин» романы /кыргыз адабиятында биринчилерден болуп мамлекеттик сыйлыкка татыктуу болгон. Ичи ачыша түшкөн Динар/ эки колун тең көтөрдү. (Т.С.). Мындай кыялдар /Анархан менен Дарыяханда да жок эмес эле. (К.Ж.). Анын бардык максаты /курбусу менен тезирээк көрүшүү эле. (Н.Б.)*

Эгерде тыным болгон бардык жерлерге тыныш белгилерин коё берсек, анда маани жана грамматикалык жактан өз ара байланышта турган синтаксистик бирдиктер бири-биринен ажырап, бөлүнүп калар эле.

Ошондой эле, жазма тилде коюлган айрым тыныш белгилерине ар дайым эле оозеки тилдеги тыным туура келе бербейт. Мисалы, **каратма сөз** сүйлөм ортосуна келсе, жазууда эки жагынан үтүр коюлат, айтууда тыным каратма сөздөн кийинки үтүргө гана туура келип, мурунку үтүргө туура келбейт:

— *Рахмат сага, Толгонай, /ушундай катаал күндөрдө эл-журтка баш болуп жүрөсүң. (Ч.А.) Кана, Султанмурат, /класстагы балдардын ирдүүсү эле сен окшойсуң... (Ч.А.) Коркпо, Жамийла./алыс жолдон, сенин жолуң таалай жолу, андан күмөн санаба. (Ч.А.)* Ушинтип, оозеки тилдеги интонация да, жазма тилдеги тыныш белгилери да сүйлөмдү байланыштуу бөлүкчөлөргө бөлүп, белгилүү бир учурда бирдей эле **маанилик катышты** жана **майда маанилик өзгөчөлүктөрдү** (оттенкаларды) билдирип, бирдей милдетти аткарышканы менен, ал экөө ар дайым эле бири-бирине дал келе беришпейт.

Оозеки тилдеги интонация, жазма тилдеги тыныш белгилерине караганда, өтө бай жана ар түркүн келет. Ошол себептүү тыныш белгилери сүйлөөдөгү интонациялык бардык өзгөчөлүктөрдү толук чагылдыра албайт. Оозеки тилде ар түрдүү тынымдар, үндүн (тондун) жогорулашы, төмөндөшү; сүйлөө темпинин ылдамдашы, акырындашы; үн кубулушунун (тембринин) өзгөрүшү ж.б. болот. Бул каражаттар айтылып жаткан ойго мүнөздүү болгон ар түрдүү ички сезимди өтө кылдат жана толугу менен билдирүүгө жардам берет. Оозеки сүйлөөдө интонация ар түркүн жана өтө бай болгондуктан, алардын баарын тыныш белгилери менен белгилөө мүмкүн эмес. Эгер сүйлөөдөгү ар бир интонациялык кубулушту белгилей берсек, анда тыныш белгилеринин саны, түрү да өтө көбөйүп, аларды колдонуу эрежелери да өтө татаалданып кетер эле.

Интонация — оозеки тил менен такай бирге жүрүүчү, ажырагыс бөлүгү. Адам баласынын оозеки сүйлөшүү тили жазуу чыкканга чейинки байыркы доордо эле өтө бай, ар түрдүү интонация менен бирге айтылган.

Тыныш белгилери болсо жазма тил менен тыгыз байланыштуу, анын курамдык бөлүктөрүнүн бири. Ал кийинки доорлордо жазуунун чыгышы менен бирге пайда болуп, колдонула баштаган.

Интонация менен тыныш белгилери көпчүлүк учур да бири-бирине туура келбегенден кийин, оозеки сүйлөөдөгү ар түрдүү интонацияга, тынымга таянып эле тыныш белгисин туура коюуга болот деп, интонациянын ролун ашыра баалоого болбойт. Бирок оозеки тилдеги интонацияга таптакыр эле көңүл бурбай коюуга да болбойт. Өзгөчө жат жазуу учурунда оозеки окулуп жаткан сүйлөмдөрдөгү интонация, тынымдарга белгилүү бир деңгээлде көңүл бурууга туура келет. Анткени оозеки тилдеги интонацияга жазма тилдеги тыныш белгилери туура келген учурларда интонация тыныш белгилеринин туура коюлушуна белгилүү бир даражада жардам бере алат. Ошондой эле, илеп, суроо ж.б. белгилерин коюуда да интонациянын белгилүү ролу бар. Бирок жогоруда айтылгандарга карабастан, интонация тыныш белгилерин коюу ишинде бирден-бир чечүүчү негиз боло албайт; ал башка негизги принциптерге жардамчы каражат катары гана көмөк көрсөтө алат.

Тыныш белгилерин коюу принциптери

Орус тилинин пунктуациясынын тарыхы жөнүндө кабар проф. А.Б.Шапиронун «Основы русской пунктуации»¹ деген китебинде берилген. Ал эмгекте берилген маалыматтар боюнча, орус тилинин азыркы убакта колдонулуп жүргөн пунктуация системасынын негизги белгилери орус адабий тилинин негизинин түзүлүп бүткөн мезгилине, б.а. XVIII кылымдын баш ченине туура келет. Ошол кездеги бир катар илимий эмгектерде тыныш белгилеринин колдонулуш принциптери жөнүндө ар түрдүү пикирлер айтылып келген. Ал пикирлер, негизинен, үч түрдүү принциптин: логикалык, грамматикалык жана интонациялык принциптердин айланасында болуп келген. Тактап айтканда, айрым окумуштуулар тыныш белгилерин коюуда көбүнчө сүйлөмдүн маанисине көңүл буруу керек десе, кээ бирөөлөр сүйлөмдүн синтаксистик (грамматикалык) курулушун эске алуу керек деген; үчүнчү бирөөлөрү интонацияга негизделиш керек дешкен.

Алсак, орус элинин улуу окумуштуусу М.В.Ломоносов тыныш белгилери негизинен сүйлөмдө айтылган ой-пикирдин маанисине карата коюуларын белгилеген.^{4 5}

А.Х.Востоков тыныш белгилерин туура коюу үчүн сүйлөмдүн синтаксистик курулушун, сүйлөм бөлүктөрүнүн ортосундагы маанилик катышты так ажырата билүү керек жана сөздөгү тыным, ар түрдүү интонацияга да тиешелүү көңүл буруу зарыл деп

⁴ Шапиро А.Б. Основы русской пунктуации. М., 1955. 13-56-6.

⁵ Ломоносов М.В. Полное собрание сочинений. т. VII. Труды по филологии. М., 1952, §126.

эсептейт.¹ Демек, ал тыныш белгилерин колдонууда бир гана принципти эмес, өз ара байланыштагы бир нече принципти негиз кылып алган.

Ф.И.Буслаев: тил аркылуу сүйлөөчү киши башка бирөөгө өз оюн жана ар түрдүү сезимин билдирет, ошол себептүү тыныш белгилери да эки түрдүү милдетти аткарат: 1) бир сүйлөмдү экинчи сүйлөмдөн же анын бир бөлүгүн экинчи бөлүгүнөн ажыратып, айтылып жаткан ойго ачык түшүнүүгө жардам берет; 2) сүйлөөчү жактын ар түрдүү сезимин жана анын угуучуга болгон мамилесин билдирет. Булардын ичинен **биринчи милдетти үтүр, үтүрлүү чекит, кош чекит жана сызыкча аткарат; экинчи милдетти илеп белгиси, суроо белгиси, көп чекит жана сызыкча аткарат**. Булардан тышкары, ойду ачык жана орундуу туюндуруу үчүн жазуу речинде *кашаа* жана *тырмакча* да колдонулат дейт^{6,7}.

Демек, Ф.И.Буслаев тыныш белгилери айтылуучу ойдун маанисине жана интонацияга карата коюла тургандыгын көрсөткөн.

Проф. Я.К.Грот: «Тыныш белгилерин коюу синтаксис менен, б.а. сүйлөм жөнүндөгү окуу менен тыгыз байланыштуу...»⁸ дейт. Ал сүйлөм ичинде коюлуучу тыныш белгилери жөнүндөгү эрежени сүйлөмдүн синтаксистик курулушуна жана анын составдык бөлүктөрүнүн ортосундагы маанилик катышка негизделип түзөт. Сүйлөм аягына коюлуучу чекит, суроо, илеп белгилеринин эрежеси үчүн гана тынымды жана интонацияны негиз кылып алат. Я.К.Гроттун тыныш белгилери боюнча түзгөн эрежеси сүйлөмдүн синтаксистик курулушуна негизделип түзүлгөндүктөн, колдонууга ылайыктуу келип, өз учурунда окуу жана басма иштеринде кеңири колдонулган. Анын эрежесинин негизги жоболору орус тилинде ушул мезгилге чейин колдонулуп келатат.¹

А.М. Пешковский тыныш белгилери сүйлөмдүн синтаксистик курулушуна негизделип коюлат дегөн жогорку пикирге каршы туруп, тыныш белгилери көпчүлүк учурда тилдеги ритмомелодияны (ар түрдүү интонацияны) белгилөө үчүн кызмат кылат деп, интонациялык принципти биринчи орунга койгон.^{9 10}

Үтүр белгиси гана интонация менен грамматикага негизделип коюлат деген.

Л.В.Щерба тыныш белгилери тилдеги фразалык интонацияны белгилөө үчүн колдонулат, дейт. Бирок бул пикирин акыр аягына чейин колдобой, тилдеги пунктуациялык эрежелер интонацияга гана негизделбестен, тексттин маанисине жана анын грамматикалык түзүлүшүнө да негизделет деп, жалпысынан туура жыйынтыкка келген.¹¹

Ушинтип, буга чейин сөз болгон тилчи-окумуштуулар пунктуациянын негизги маселелерин чечүүдө көпчүлүк учурда айтылуучу ойдун мааниси менен грамматиканы жана интонацияны өз ара байланыштуу карашкан эмес. Айрымдары тыныш белгилерин колдонууда ой пикирдин маанисин негиз кылып алышса, кээ бири интонацияга таянышкан; үчүнчү бирөөлөр тыныш белгилерин коюуда сүйлөмдүн синтаксистик түзүлүшүн жана анын мааниси менен интонацияны да эске алуу керек деп эсептешкен (мис., Я.К.Грот).

⁶ Востоков А.Х. Русская грамматика. Изд.7. СПб., 1848, §146.

Буслаев Ф.И. Историческая грамматика русского языка. Учпедгиз М, 1959, §173.

Грот Я.К. Филологические разыскания, ч.2. Спорные вопросы русского правописания от Петра Великого до ныне. Изд.4, СПб, 1899, 786-6.

⁹ Шапиро А.Б. Основы русской пунктуации. М., 1955, 44-6.

¹⁰ Пешковский А.М. Школьная и научная грамматика. Изд.2. М., 1918, 107, 108-6.

¹¹ Щерба Л.В. "Пунктуация". Литературная энциклопедия, т. IX, М., 1935, 366-6.

Совет мезгилиндеги орус тилчилеринин басымдуу көпчүлүгү пунктуациянын негизи катары айтылуучу ойдун маанисин, грамматикалык жана интонациялык принциптерди айрым-айрым карабастан, өз ара тыгыз байланышта карашат. Мисалы: проф.С.И.Абакумов интонациялык принципти сынга алып, тыныш белгилерин коюуда айтылуучу ойдун маанисине таянуу зарыл, ушуну менен бирге анын синтаксистик түзүлүшүн эске алуу керек жана интонацияга да тиешелүү көңүл буруу керек,¹ — деген жыйынтыкка келет.

Проф. А.Б.Шапиро да «Основы русской пунктуации» (1955) деген монографиясында тыныш белгилерин колдонуу оозеки сөздөгү интонация (ритмо-мелодия) менен, сүйлөмдүн синтаксистик түзүлүшү менен жана айтылуучу ой-пикирдин мааниси менен тыгыз байланыштуу экендигин өтө бай тилдик материалдардын негизинде кеңири далилдеп көрсөткөн.^{12 13}

Проф. А.В. Текучев азыркы орус тилинин пунктуациясы бир эле принциптен түзүлбөстөн, грамматикалык, маанилик жана интонациялык принциптердин негизинде түзүлөт. Бул принциптер өз ара тыгыз байланышта колдонулат,¹⁴ деп, пунктуациянын негизин туура көрсөткөн.

Ушинтип, орус тил илиминде пунктуациянын негизги үч принциби (логикалык (маанилик), грамматикалык, интонациялык) тууралуу ар түрлүү жүйөлүү пикирлер айтылып келген. Акыры тилчи-окумуштуулар тыныш белгилерин туура колдонуу үчүн бул үч принциптин бирөөнү же экөөнү негиз кылып алууга болбой тургандыгын далилдешип, жазууда тыныш белгилерин туура коюш үчүн үч принципти тең: сүйлөмдүн синтаксистик түзүлүшүн, айтылуучу ойдун маанисин жана интонацияны өз ара тыгыз байланышта кароо керек деген бирден-бир туура жыйынтыкка келишкен. Кыргыз тилинин тыныш белгилеринин эрежелерин иштеп чыгууда жана анын принциптерин аныктоодо орус тилинде тыныш белгилерин колдонуунун жогорку принциптери жана теориялык жоболору үлгү катарында, илимий негиз катарында пайдаланылгандыгын танууга болбойт.

Азыркы кыргыз тилинин тыныш белгилерин колдонуу эрежеси да бири-бири менен өз ара тыгыз байланышкан үч принципке: грамматикалык принципке, айтылуучу ойдун маанисине жана интонациялык принципке негизделген.

Чындыгында да, бир катар тыныш белгилери: *чекит, суроо, илеп, көп чекит, кашаа* ж.б., негизинен, айтылуучу ойдун маанисине карата коюлат. Бирок буга карап эле тилдеги бардык тыныш белгилери сүйлөмдүн маанисине карай коюлат деп, семантикалык (маанилик) принципти ашыра баалоого болбойт. Тилибиздеги көпчүлүк тыныш белгилеринин коюлушу: бир өңчөй мүчөлөрдө, каратма сөз, кириңди сөз, сырдык сөздөрдө, обочолонгон түшүндүрмө мүчөлөрдө, татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасына жана ээ менен баяндоочтун арасына ж.б. тыныш белгилерин коюу грамматикалык (синтаксистик) принципке негизделет. Бирок мындан бүткүл тыныш белгилери грамматикага, сүйлөмдүн синтаксистик түзүлүшүнө негизделип коюлат экен деген жыйынтыкка келе калууга да болбойт. Анткени, жогоруда белгиленгендей, бир катар тыныш белгилеринин коюлушу айтылуучу ойдун маанисине, аз да болсо, интонацияга байланыштуу. Ошондуктан кийинки методикалык колдонмолордо бул үч принцип: сүйлөмдүн грамматикалык түзүлүшү, айтылуучу ойдун мааниси жана интонация бири-бири менен өз ара тыгыз байланышта каралат. Бул принциптердин ичинен эң негизгиси грамматикалык жана *маанилик* (семантикалык,

¹² Абакумов С.И. Методика пунктуации. Учпедгиз, М., 1954, 12, 15-6.

¹³ "Шапиро А.Б. Основы русской пунктуации. М., 1955, 76-87-6.

²

Текучев А.В. Методика преподавания русского языка в средней школе М., 1958, 384-6.

логикалык) *принцип* болуп эсептелет, анткени пунктуациялык эрежелердин басымдуу бөлүгү ушул эки принципке негизделген.

Мисалы, *байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн* курамдык бөлүктөрүнүн арасына тийиштүү тыныш белгилерин коюш үчүн, биринчиден, алардын грамматикалык түзүлүшүн аныкташ керек. Тактап айтканда, ал канча жөнөкөй сүйлөмдөн уюшулгандыгын так ажыратып алуу керек. Экинчи жагынан, ал татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн өз ара маани жагынан болгон байланышына көңүл буруу керек, себеби андай жөнөкөй сүйлөмдөрдүн маани жагынан болгон байланыш өзгөчөлүктөрүнө карай алардын арасына *үтүр*, же *үтүрлүү чекит*, же *сызыкча*, же кош чекит коюлат.

Мисалы: 1) Эгерде байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр маани жагынан өз ара тыгыз байланышта болушса, ал жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасына **үтүр** коюлат:

Эненин назик жүрөгү тыз этти, муундары калчылдап кетти. (Т.С.) *Айша кетти, Жапар менен Жамийла үйдө калышты.* (К.Б.)

2) Эгер тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн биринчиси жалпы мааниде айтылып, экинчиси анын маанисин чечмелеп, толуктап, тактап турса, биринчи жөнөкөй сүйлөмдөн кийин **кош чекит** коюлат:

Азыр сенден өтүнүчүм бар: төрүмдөгү меймандар жөнүндө кымындай шек чыгара көрбө. (К.О.) *Кете береринде байкалды: Султандын такымына кыскаан мылтыгы бар экен.* (Т.С.)

Ээ менен баяндоочтун ортосуна **сызыкчанын** коюлушу да грамматикалык принципке негизделет. Мында эң мурун сүйлөмдүн баяндоочун таап, анын милдетин кайсы сөз түркүмү аткарып турганын ажыратуу керек. Эгерде баяндоочтун милдетин атооч жөндөмөдөгү зат атооч же кыймыл атоочтор аткаарса, анда ээ менен баяндоочтун тобунун ортосуна (ээнин тобу менен баяндоочтун тобунун арасына) **сызыкча** коюлат: *Акыл айтуучусу — Бекназар баатыр.* (Т.К.) *Ар бир адамдын ыйык милдети — Ата Мекенди коргоо.*

Ушул сыяктуу эле *каратма сөз*, *киринди сөздөрдүн*, *обочолонгон түшүндүрмө мүчөлөрдүн*, *бир өңчөй мүчөлөрдүн* ж.б. жазылыш эрежелери да, негизинен, грамматикалык принципке негизделет.

Кээ бир тыныш белгилеринин коюлушу айтылуучу *ойдун маанисине* байланыштуу болот.

Мисалы, **чекит** белгиси белгилүү бир ойду толук туюндуруп, жайынча айтылган сүйлөмдүн аягына коюлат, демек чекит белгисин туура коюу үчүн, ал сөз тизмеги маани жагынан толук бүткөн ойду жайынча түшүндүрүп турабы же жокпу, ошол жагына көңүл буруу керек.

Эгерде бүткөн ойду билдирген сүйлөмдө суроо мааниси болсо, андай сүйлөмдөрдүн аягына **суроо** белгиси коюлат, б.а. суроо белгиси да айтылуучу ойдун маанисине карай коюлат.

Ошондой эле *илеп белгиси*, *көп чекит*, *кашаа* ж.б. белгилери да, негизинен, айтылуучу ойдун маанисине карай коюлат.

Ушинтип, тыныш белгилерин коюу, негизинен, грамматикалык принципке жана айтылуучу ойдун маанисине байланыштуу болот. Ошондуктан мектептерде тыныш белгилерин окутуу синтаксисти окутууга негизделип, окуучулардан тилдин синтаксистик курулушун терең, толук өздөштүрүүнү талап кылуу керек.

Кыскасы, тыныш белгилерин туура коюу үчүн:

Сүйлөмдөрдүн синтаксистик курулушун так ажырата билүү керек синтаксисти жакшы билүү керек.

Сүйлөмдөрдүн маанисин терең, туура талдай билүү керек, себеби *чекит*, *суроо*, *илеп*

белгиси, татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдүн арасына коюлуучу *үтүр, үтүрлүү чекит, сызыкча, кош чекит* ж.б. ал сүйлөмдөрдүн маанисине негизделип коюлат.

Тыныш белгилеринин коюлуш эрежесин так билип, аны практикалык иште туура колдоно билүү керек.

Интонация менен тыныш белгилери белгилүү бир учурда бирдей эле маанилик катышты билдирип, бири-бирине туура келип калган учурлар да болгондуктан, жазуу ишинде оозеки сөздөгү тыным, интонацияга да тиешелүү көңүл бурууга туура келет.

Бирок оозеки сөздөгү интонацияга тыныш белгилеринин туура келиши анчалык көп учурабайт. Көпчүлүк учурда алар бири-бирине дал келишпейт: көп сандаган интонация, тынымдар жазууда тыныш белгилери менен белгиленбей кала берет; тескерисинче, оозеки сүйлөөдө тыным болбогон жерге жазууда тыныш белгиси коюлуп калат (16-17-б. кара). Ошол себептүү интонация тыныш белгилерин коюуда негизги принцип боло албайт; ал грамматикалык жана маанилик принциптердин жардамчы гана каражаты болуп эсептелет.

Азыркы кыргыз тилинде колдонулуп жүргөн тыныш белгилерине чекит, суроо, илеп белгиси, көп чекит, үтүр, үтүрлүү чекит, кош чекит, сызыкча, кашаа, тырмакча кирет. Бул тыныш белгилери сүйлөмдө колдонулган ордуна карай эки топко бөлүнөт: сүйлөм аягында коюлуучу тыныш белгилери, сүйлөм ичинде коюлуучу тыныш белгилери.

Сүйлөм аягына коюлуучу тыныш белгилери

Бүткөн ойду билдирген сүйлөмдөрдүн аягына же чекит, же суроо, же илеп белгиси коюлат. Бул белгилердин ар бири эки түрдүү милдетти аткарат: биринчиден, сүйлөмдө айтылган ойдун аяктаганын билдирет; экинчиден, ал сүйлөм кандай максатта, кандай мааниде айтылгандыгын (жайынча айтылгандыгын, же суроо маанисинде экендигин, же болбосо эмоция менен (ар түрдүү ички сезим менен айтылганын) көрсөтөт.

Чекит

Чекит жазылып жаткан кандайдыр бир ой толук аяктагандан кийин коюлат да, ал сүйлөмдү өзүнөн кийинки экинчи сүйлөмдөн бөлүп турат. Чекит — жазуу сөзүндө сүйлөмдүн толук бүткөндүгүн билдирүүчү сырткы белги. Чекит дайыма **жай сүйлөмдүн** аягына коюлат. Жай сүйлөм аркылуу сүйлөөчү угуучуга бир нерсе тууралуу жайынча гана түшүнүк берет. Оозеки сөздө жай сүйлөмдүн аягында үн акырындык менен төмөндөп айтылат. Жай сүйлөмдөр синтаксистик түзүлүшү жагынан түрдүүчө болот. Алар жалаң же жайылма сүйлөм, толук же кемтик сүйлөм, жөнөкөй же татаал сүйлөм түрүндө кездешет.

1. Чекит грамматика жагынан толук уюшулган *жөнөкөй жай сүйлөмдөрдүн* аягына коюлат. Алар жалаң же жайылма сүйлөм түрүндө болушу мүмкүн:
 - а) Бороон басылды. (К.Б.) Жапар кубанды. (К.Б.) Сен кечикпе. (А.Т.) Чал кайгырат, жанталашат. (К.О.)
 - б) Шамбеттин демилгеси бизди кызыктырды. (Т.С.) Эриндери дирилдеген Жамийла Осмонду бардык күчү менен жекирди. (Ч.А.)
2. Кандайдыр бир нерсе жөнүндө жайынча баяндаган татаал сүйлөмдөрдүн аягына коюлат: Шаардан чакырылгандардан академик Сулайманова да келди, ал ошондо элүүлөргө барып калган экен. (Ч.А.) Анын кымындай да жакшылыгы тийбегени менен, Жумабай аны арка тутчу. (Н.Б.) Согуштан кийин да жылдар өтүп жатты, бирок айылга бара албай жүрдүм. (Ч.А.)
3. Кемтик сүйлөмдөрдөн кийин коюлат: Батманын оорусу күчөдү. *Төшөктөн тура албай калды.* (К.Б.) (сүйлөмдүн ээси кемиген). *Сегиз үй-бүлөөнү отун менен камсыз кылышты.* (Н.Б.) (ээси кемиген).

Кемтик сүйлөм көбүнчө суроо-жооп иретинде айтылган сүйлөмдөрдө кездешет. Мындай учурда бир сөз да сүйлөмдүк маанини билдирип калат:

- *Кайдан келатасыңар?*
- *Тоодон.*
- *Эмнеге бардыңар эле ?*
- *Алча тергени.* (М.Жанг.)

4. Буйруу, сунуш кылуу маанисиндеги сүйлөмдөр кучтүү сезим менен эмес, жайынча гана кабарлоо маанисинде айтылса, андай сүйлөмдөрдүн аягына да чекит коюлат:

Адамдын акысын жер кайтарат. Колхоздун жумушуна чык. Огородунду *таштаба*. Балага сак бол. Жаңылыктарды үзбөй жаз.(Т.С.)

- *Ой, Зуура, сен да камыңын. Эч кандай шылтоо болбосун.* (Ч.А.)

Эскертүү: Эгерде ушул сыяктуу эле буйруу, өтүнүү маанисиндеги сүйлөмдөр күчтүү эмоционалдык сезим менен айтылса, алардын аягына **илеп** белгиси коюлат:

- *Бол, Зукеш! Жарым мүнөткө жетпей баары даяр болсун!*(Т.С.) *Былк этпегиле! Колуңарды көтөргүлө!* (Т.С.) — *Сен ушул биздин тоо үчүн, биздин көл, биздин жер үчүн күрөш!* (Т.С.)
5. Атама сүйлөмдөрдөн кийин чекит коюлат. Атама сүйлөм көбүнчө көркөм адабий чыгармаларда табияттын көрүнүшүн, айлана чөйрөнү, ички сезимди ж.б. сүрөттөөдө учурайт: *Райкомдун контору*. Контордун алды — арык. Арыкта аккан суу бар. Суу боюна тигилген көк терек. (К.Б.) *Чөп чабынды маал. Тоо сууларынын кирген кези. Саратан чаңкып, жер какшыган күндөр.* Станцияга келсең, араба-көлүктөн басарга жер жок. (Ч.А.)
 6. Бир тутумдуу жөнөкөй сүйлөмдөрдүн аягына коюлат. Мындай түзүлүштөгү сүйлөмдөрдө грамматикалык ээси болбойт, бир гана баш мүчөсү — баяндооч болот. Бир тутумдуу сүйлөмдү түзүүчү негизги уютку болуп ошол баяндооч мүчө эсептелет. Адатта, андай баяндоочтун багыныңкы айкындооч мүчөлөрү да болот: *Бирок ишти дагы да тездетиши керек.* (Ч.А.) *Убаданы бузууга жарабайт.* (К.Ж.) *Бул ремонтту тездетпесе болбойт.* (Т.С.)
 7. Чекит сөз - сүйлөмдөрдүн аягына коюлат. Сөз - сүйлөмдөр бир сөздөн же ажырагыс сөз айкашынан туруп, бир бүтүн ойду туюндурат. Сүйлөмдүн бул түрү өзүнчө жеке колдонулбайт. Алар дайыма суроо-жооп иретинде айтылган сүйлөмдөрдө колдонулат да, маани жагынан ошол өзүнөн мурунку сүйлөмдө айтылган ойду ырастоо, тануу, кубаттоо, макул болуу, сурап тактоо ж.б. маанилерин билдирет.

Мисалы: — *Анан машинаны сүйрөп чыктыңарбы?*

- *Ооба.*(Ч.А.)
- *Эмне, мени чакырып жатышабы?*
- *Жок.*(Ч.А.)
- *Ата, байкем Динараны бүгүн үйгө алып кетем деп жатат.*
- *Мейли.* (Т.С.)

8. Драмалык чыгармаларда ар бир сүйлөөчү кишинин атынан кийин чекит коюлат:

Эркин. Ошол Жапек Каныбектин досу дешкени чынбы?

Тоту. Бала чактарында дос болушуптур.

Анархан. Ошол Каныбек өткөн күздөн бери Жапектин үйүндө дешет го? (К.Ж.)

9. Чекит драмалык чыгармалардагы **ремаркадан** (автордун толуктоочу сөзүнөн) кийин коюлат. Ремарка сүйлөмдүн өзгөчө бир түрү. Анын драмалык чыгармадагы милдети — пьесадагы окуя болуп өткөн айлана-чөйрөнү,

катышуучулардын сценадагы жүрүш - турушун, кыймылын, ички сезимин ж.б. сүрөттөп көрсөтүү.

Ремаркалык сүйлөмдөрдүн (автордун толуктоочу сөзүнүн) түзүлүшү ар турдүү: алар атама сүйлөм, этиштик сөз айкашы, чакчыл түрмөк жана эки тутумдуу сүйлөмдөрдөн болушу мүмкүн. Ремарка дайыма *кашаанын ичине алынып* жазылат.

а) Сүйлөй турган кишинин атынан кийин удаа эле ремарка (автордун толуктоочу сөзү) келсе, ремарка кичине тамга менен башталып жазылып, кашаанын ичине алынат. Мындай учурда сүйлөп жаткан кишинин аты менен ремарка синтаксистик бир бүтүндүктү түзөт. Ошондуктан коюлуучу чекит да ал экөөнө жалпы таандык болуп, жабылган кашаанын сыртына коюлат:

Бекмырза (*кайра чыгып*). Эмне кыйкырасың? Бирдеме болдубу?

Сапарбай (*кубана*). Жок! Акчанды албай чыкпа, мен ушул жерде күтүп турам. (М.Тойб.)

Чортон (*Шапакка жанаша тизе бүгүп*). Биз үчүн болбосо да, Дадый мырзанын урматы үчүн басып койгула. (Т.Абд.)

б) Ремарка эки сүйлөмдүн ортосунда келсе, мурунку сүйлөмдүн аягына тиешелүү тыныш белгиси коюлат; ремарка баш тамга менен башталып, кашаанын ичине алынат да, андан кийин коюла турган чекит ошол ремаркага тиешелүү болгондуктан, ал (чекит) жабыла турган кашаанын ичине (алдына) коюлат; кийинки сүйлөм баш тамга менен башталып жазылат;

Өмүр. Эгер элдин колуна тийсек, алар бизди кескилеп өлтүрөт. (*Үнүн көтөрө.*) Муну мен беш-алты күндөн бери түшүнө баштадым. (К.Ж.)

Жыпаргүл. Ооба, ал абдан коркунучтуу адам! (*Алымбек күлөт.*) Күлө бергин, Алымбек. Бирок мен анын ким экенин сага айтсам... (Т.Абд.)

Текирен. Эркин, окуп жатканың кайсы китеп? (*Эркиндин колундагы китебин сууруп алып көрөт.*) О, кокуйгүн, мен дагы бир кызыктуу китеп экен десем, география тура. (М.Тойб.)

Дадый. Жап оозунду! (*Бектемирге.*) Кана, Ашырбайды жашырып жүргөнүм калп деп көрчү эр болсоң?! (Т.Абд.)

в) Ремарка бир сүйлөмдүн ичинде келсе, кичине тамга менен башталып, кашаанын ичине алынып жазылат, кашаанын ичине же тышына чекит коюлбайт; кашаа жабылгандан кийин, сүйлөмдүн экинчи бөлүгү кичине тамга менен башталып, улантылып жазылат:

Рысбек. Булар (*эки жакты карап далдайып*) соо койбойт го. (Р.Шүкүрбеков)

Жылдыз. Бул күкүктүн үнү (*бакка тез жетип*) мага тааныш, Алмаз! (М.Тойб.)

Дардаш. Кадимки (*бармагын көрсөтүп*) момундай жолдоштордон, тааныш, сырдаштардан болуп жүрөлү. (М.Тойб.)

г) Ремарка сүйлөп жаткан кишинин аяктап бүткөн сөзүнөн кийин келсе, кашаанын ичине алынып, баш тамга менен башталып жазылат, *чекит* ремаркага тиешелүү болгондуктан, ал ремарканын аягына, жабылган кашаанын ичине коюлат:

Байболот. Мен силерди билемин... Мен силерге ишене албайм!.. (*Түкүрүнүп чыгып кетет.*) (К.М.)

Жайкабаев. Келиңиз. сулуу карындаш. (*Салпаковго кет дегендей көз кысат.*) (Б.Сагымбеков)

Сапарбай. Сендей ударник студентке ошо да кеппи?! (*Көзүн ымдайт.*) (М.Тойб.)

10. Катар номерлерди көрсөтүүчү сандардан кийин *чекит* коюлат:

Ал тамагын жасап алды да, кол көтөрүүгө укуксуздардын тизмесин окуй баштады:

- 1) Шоорук Баатыр уулу;
- 2) Бердибай Тынымсейит уулу;
- 3) Барпы молдо;
- 4) Кийизбай Кебекбай уулу... (Т.С.) Эгерде катар номерди көрсөткөн сандар

жарым кашаага алынса, алардан кийин чекит коюлбайт: Төрагалыкка ушулар ылайык дешип, ар кимдер тарабынан көрсөтүлүп, тизмеге аттары түшкөн булар болушту:

- 1) Саадат Зарпек уулу;
- 2) Бүбүш Канимет келини;
- 3) Сапарбай Саякбай уулу; (Т.С.)

11. Цифра же тамга менен номерленип, саналып айтылган пункттардын ар бири *толук маанини билдирген жайылыңкы сүйлөмдөрдүн болсо*, аягына **чекит** коюлат; саналып айтылган ар бир сүйлөм баш тамга менен башталып жазылат (мындай сүйлөмдөрдүн аягына *үтүрлүү чекиттин* коюлушу жөнүндө [87-88](#) беттерди караңыз).

Мисалы:

Республиканын тоолуу райондорун өнүктүрүү максатында төмөнкүдөй чаралар белгиленсин:

- 1) Эл аралык тоо институту менен Кыргызстандын Эл аралык университетинин курамында Кыргыз Республикасынын тоолуу райондорун өнүктүрүүнүн Улуттук борбору түзүлсүн.
- 2) Улуттук борборго Эл аралык тоо жылына даярдык көрүү жана өткөрүү боюнча ишти координациялоо милдети тапшырылсын.
- 3) Улуттук борбордун төрагасы бир айлык мөөнөттө Улуттук борбор жөнүндө жобону иштеп чыксын.

(Дагы бир нече пункттар бар.) («Кыргыз туусу» газетасы, 5 — 7-январь 1999-ж., 2-бет.)

Суроо белгиси

Суроо белгиси да бир эле мезгилде эки түрдүү милдетти аткарат: сүйлөм аягына коюлуп, аны экинчи сүйлөмдөн ажыратып бөлүп турат, ал сүйлөмдүн маа ни жактан аяктагандыгын билдирет; экинчи жагынан, анда суроо мааниси бар экендигин көрсөтөт. Суроо белгиси экинчи бирөөдөн жооп алуу максатында суроо маанисинде айтылган сүйлөмдөрдүн аягына коюлат.

Суроолуу сүйлөмдөр да түзүлүшү жагынан ар түрдүү болот.

1. Суроо белгиси баяндоочтун аягына **-бы** суроо уландысынын жалганып айтылышы менен уюшулган суроолуу сүйлөмдөрдүн аягына коюлат:
 - Мойнундагы милдетти *унуттуңбу?* (Ч.А.)
 - Таякем *келдиби?* (Т.С.) Окууга тоскоол *барбы?* (К.Б.)
 - Кечтен бери эс-учуңузду билбей жатканыңызды *билесизби?* (Ч.А.)
2. Тутумуна *сурама атоочтун* катышуусу менен уюшулган суроолуу сүйлөмдөрдүн аягына коюлат: — **Эмне** кабагыңды бүркөйсүң? (Н.Б.) — Эми бул вагондорду **кайда** алып бара жатышат? (Ч.А.) — Анын атасы **кайда** иштейт? (Ч.А.) — Атаке, апамды **кайсы** жерге көмдүңөр? (М.Э.)

Айрым учурда мындай суроолуу сүйлөмдөрдөн кийин **ыя** сурама бөлүкчөсү келип, алардагы суроо маанисин дагы да тактап, күчөтүп көрсөтөт:

- Ар бирине үч жуптан даярдап берсем **жетпейби ыя?** (Ч.А.)
 - Бу *эмне* деген кеп **ыя?** (Т.С.)
3. Суроо белгиси **ээ** сурама бөлүкчөсүнүн катышуусу менен уюшулган суроолуу сүйлөмдөрдүн аягына коюлат:
 - Эркинбек, сен былтыр кош айдагансың **ээ?** (Ч.А.)
 - Тайдын этинен да артык экен **ээ?** (Ч.А.)
 4. **Бейм** (бы + де + й + м), **беле** (-бы + эле), **бекен** (-бы + экен) жардамчы сөздөрү да баяндоочтун тутумунда айтылып, суроолуу сүйлөмдөрдү уюштурат, мындай

сезимин билдирип, түрдүү эмоция менен айтылат. Мындай учурда сүйлөмдүн аягына суроо белгиси эмес, *илеп белгиси* коюлат:

Кайран азаматтар, тоо ураса *болбойбу да, көл төгүлсө болбойбу!* (Ч.А.) Оо, жарыктык десе! Бая эле ошентип *айтпайсыңбы!* Ал *кантип* өз жанын өзү кыйсын! (К.Ж.)

10. Эгерде сүйлөмдө суроо мааниси менен бирге ар түрдүү ички сезимди туюндурган эмоционалдык маани да болсо, аягына *суроо* жана *илеп* белгиси кабаттала коюлат:

— И — и бетим, ушундай да уяты жок болобу?! (М.Абд.) Жашагандан артык эмне бар?! (К.Ж.)

Илеп белгиси

Илеп белгиси, күчтүү сезим менен айтылып, адамдын ар түрдүү ички сезимин (кубануу, таң калуу, коркуу, чочуу, капалануу ж.б.) билдирген сүйлөмдөрдүн аягына коюлат. Илеп белгиси сүйлөмдүн аягына коюлуп, биринчиден, аны кийинки сүйлөмдөн чектеп ажыратып турат, экинчиден, ал сүйлөмдүн ар түрдүү эмоционалдык мүнөзүн туюндурат.

Илептүү сүйлөмдөр өзүнүн лексикалык-структуралык өзгөчөлүктөрүнө жана ички маанисине карай сүйүнүү, ыраазы болуу, таң калуу, кайгыруу, бушайман болуу, жактыруу, сыймыктануу ж.б. сыяктуу адамдын ар түрдүү ички сезимдерин билдирет. Оозеки сүйлөөдө илептүү сүйлөмдөргө ар түрдүү эмоционалдык түс берип турган сөздөр, сөз айкаштары, адатта, көтөрүңкү үн менен, өзгөчө интонация менен айтылат. (Төмөнкү мисалдарда андай маанидеги сөздөрдүн асты сызылып, атайын белгиленип көрсөтүлдү.)

Мисалы: Мен **кеңеш өкмөтүнүн** кызматчысымын! (Т.С.) (*Сыймыктануу маанисинде*). **Ай**, менин **балалыгым ай!** Муну ойлоп чыгарган шойком **мен эмес белем!** (Ч.А.) (*Өкүнүү*.) Жамийланын ошондогу **сулуулугу ай!** (Ч.А.) (*Толкундануу*.) **Ыракмат** сага, Дүйшөн! Сенин бардык кылган жакшылыгыңа, мени унутпай жүргөнүнө **ыракмат!** **Жаным курман** сага, мугалимим! (Ч.А.) (*Ыраазы болуу*.) Баса, көп кечикпей **келиндүү да болдук!** (Ч.А.) (*Сүйүнүү*.)

Айрым илептүү сүйлөмдөрдө эмоционалдык маанинин бар экендиги ал сүйлөм менен байланышып турган контексттен да белгилүү болуп турат жана андай кырдаал сүйлөм аягына илеп белгисин коюу зарыл экендигин билдирет.

Мисалы: — Түшүндүм эми, түшүндүм! — деди **кубанып** чоң эне. (Т.С.) «Билип койгула! Мен эми сөзсүз мектепте окуйм!» — деп, **көңүлүм көтөрүлүп, сыймыктанып** келе жаттым. (Ч.А.) — Ташта! Ташта капты! — деп **кыйкырып жиберди** Жамийла. (Ч.А.)

Мында төл сөздөрдүн тутумундагы *кубанып, көңүлүм көтөрүлүп, сыймыктанып, кыйкырып жиберди* деген ички сезимди билдирген сөздөр алды жагындагы сүйлөмдөр эмоционалдык маанидеги илептүү сүйлөмдөр экендигин билдирип турат.

Кээ бир илептүү сүйлөмдөрдөгү ар түрдүү эмоционалдык маани сүйлөм ичинде келген атайын сөздөрдүн жардамы менен берилет.

1. **Сырдык сөздөр** дайыма сүйлөмгө ар түрдүү эмоциялык маани берет (кубануу, таң калуу, ыраазы болуу, чочуу, кайгыруу ж.б.). Ошол себептүү сырдык сөз катышкан сүйлөмдөрдүн аягына дайыма илеп белгиси коюлат:

Гүлдүн көрктүүсү кызгалдак эмеспи, **чиркин!** (Ч.А.) **Баракелде**, булардын эрте келгенин карачы! (Т.С.) Унчукпа, **кокуй**, акырын! (Ч.А.) **Ой, шумдук оой**, кандай чебер жандар! (Газетадан.)

Эгерде сүйлөм башына келген сырдык сөздүн өзү күчтүү сезим менен айтылса, сырдык сөздөн кийин да илеп белгиси коюлат:

Баракелде! Күндүн ысыганын кара! (К.Б.) **О, чиркин!** Ушундай да жер болобу! (К.М.)

Тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө үтүр белгисинин коюлушу

Тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн баяндоочу **тыянактуу формада** (үч жактын биринде) айтылат, ошондуктан андай жөнөкөй сүйлөмдөрдүн ар бири белгилүү бир даражада толук аяктаган ойду билдирип турат. Мааниси жана грамматикалык жактан бири экинчисине багынбай, өз ара тең укукта байланышат.

Тең байланыштагы сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр өз ара **интонация аркылуу** жана **байламталар аркылуу** байланышат. Ушуга карай татаал сүйлөмдөрдүн бул түрү: а) **байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөр**, б) **байламталуу тең байланыштагы татаал сүйлөмдөр** деп эки топко бөлүнөт.

Байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө үтүрдүн коюлушу

Байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр бири-бирине тиркеше айтылып, **интонация** аркылуу байланышат. Мындай татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн ортосундагы маанилик катыш түрдүүчө болот. Ошого жараша анын тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасына **үтүр**, кээде **үтүрлүү чекит**, кээде **кош чекит**, айрым учурларда **сызыкча** коюлат. **Үтүрдүн коюлушу** (*үтүрлүү чекиттин* коюлушу жөнүндө [85 - 87](#)-бетти, *кош чекиттин* коюлушу жөнүндө [95 - 97](#)-бетти, *сызыкчанын* коюлушу жөнүндө [109 - 111](#)-бетти караңыз).

- 1) Байламтасыз татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр **маани жагынан бири-бири менен тыгыз байланыштуу болсо**, жана алар көбүнчө бир мезгилде, же болбосо удаалаш болгон окуяны билдирип турса, араларына **үтүр** коюлат:

Тамак желди, дасторкон жыйналды, колдор жуулду. (К.Б.) Атын Курман алды, ага эшикти Саадат ачты. (Т.С.) Эмгектин наны таттуу, жалкоонун жаны таттуу. (*макал*). Жакында бак-дарактар бүчүрлөйт, анан майрам болот. («ЖЛ».)

Араларына үтүр коюлган байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн курамындагы жөнөкөй сүйлөмдөр түзүлүшү жагынан кыска, кээде биринчи сүйлөмү бир сөздөн да болушу мүмкүн: Айлана карангы, күн суук. — *Билбейм*, мен эчтеке билбейм! (Ч.А.)

— *Жүр*, баламды көрсөт! (Ч.А.) — *Жүрү*, бээлер желеге келишти. *Айтыңызчы*, атыңыз ким? — *Бар*, балаң ыйлап жаткандыр. *Бол*, эрте барып, Курбудагы тарууну оро салалы. (Ч.А.)

Байламталуу тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө үтүр белгисинин коюлушу

Мындай татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдү төмөнкү байламталар байланыштырат: байланыштыргыч байламталар: **да, дагы, жана, ары;** каршылагыч байламталар: **а, ал эми, бирок, анткени менен, антсе да, ошондо да, ошентсе да, ошондой болсо да, болбосо;** божомолдогуч байламталар: **же, же болбосо.**

1. Байланыштыргыч байламталарда үтүрдүн коюлушу

- 1) **Да, дагы** байламталары татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдү байланыштырганда, дайыма өзүнөн мурунку сүйлөмгө тиешелүү болуп айтылат, ошондуктан үтүр байламтадан кийин коюлат. (Эгерде үтүрдү бул байламтадан мурун койсок, анда байламта өзү тиешелүү болуп турган алдынкы сүйлөмүнөн бөлүнүп калар эле: Жамгыр жаады, **да** жер көгөрдү.)

Мисалы: Бурганак сапырып, паровоз өтө чыкты **да**, поезд токтоду. (Ч.А-) Алиман аларды кайрып келди **да**, сокону кайра борозго салды. (Ч.А.) Аңгыча Алиман ордуна

мындан кезиктиргеним жакшы болбодубу, Жамилаш, — *деди*

Гүлнар, **эшиктен кирери менен** (тутумдаш мезгил бышыктооч). (К.Б.) — Биз бат эле келебиз! — *деп кыйкырды* Асия, **люлканын ичинен** (тутумдаш орун бышыктооч).

(Ч.А.) Фашисттик самолёт күйүп жатат, — *деди* Жапар, **жанындагы жолдошу**

Миколага (тутумдаш толуктооч). (К.Б.)

2) Айрым учурларда *мааниси боюнча* тике сөздөн кийин келген төл сөздүн «**деди**» деген баяндоочу менен байланышта айтылган *жөнөкөй сын атоочтор, тактоочтор, зат атоочтор да* (сөз тизмектери эмес) ошол «**деди**» баяндоочунан обочолонуп бөлүнүп, төл сөздүн аягынан орун алып калат. Оозеки речте алар алдындагы сөздөн кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылат. Жазууда алардан мурун **үтүр** коюлат.

Мисалы: — Ушакчылыкты сага ким үйрөттү? — *деди* Шумкар, **ачуулуу**. (К.К.) Туура! *деди* Аскар, **токтоо**. (Т.С.) — Мага берчи муну, кичине бала! — *деди* ал, **акырын гана**.

(Ч.А.) «Мына эми күн жаай берет, күз келет!» — *деп жаттым* мен, **өзүмчө**. (Ч.А.)

«Жамийла келди окшойт», — *деп болжодум*, **уйку аралаш**. (Ч.А.) — Кана, кайсы

жерде? — *деди* Микола, **ооз учунан**. (К.Б.) Стамбектикени кийинчерээк барармын, — *деди* Бурулча, *ичинен*. (К.Б.)

Грамматикалык жактан сүйлөм мүчөлөрү менен байланышпаган сөздөрдө коюлуучу тыныш белгилери.

Сүйлөм тизмегинде айрым бир сөз, сөз айкаштары колдонулат. Алар башка сөздөр сыяктанып, грамматикалык жактан сүйлөм мүчөлөрү менен байланышпайт жана сүйлөм мүчөлөрүнүн милдетин да аткара алышпайт.

Бул өңдүү сөздөр, адатта, бүткүл сүйлөмгө таандык болуп айтылат да, мааниси боюнча, айрымдары айтылган ой кимге, эмнеге багытталганын көрсөтөт, кээ бири айтылып жаткан ойго карата болгон сүйлөөчүнүн ар кандай мамилесин (айтылган ойду бекемдөө же күмөндүүлүк, болжолдоо, ыраазы болуу ж.б. маанилерди) билдирсе, айрымдары адамдын ички сезимин туюндурат. Бул топко кирүүчү сөздөр ушул сыяктуу маанилик өзгөчөлүктөрүнө карай **каратма сөздөр, кириңди сөздөр, сырдык сөздөр** болуп бөлүнөт.

Үтүр каратма сөздөрдө коюлат

Айтылган ой багытталган адамды же башка бир затты атап көрсөтүүчү сөз каратма сөз деп аталат.

Каратма сөздөр грамматикалык жактан сүйлөм ичиндеги башка сөздөр менен байланышпайт, сүйлөм мүчөлөрүнүн милдетин да аткара албайт. Анын милдети угуучунун көңүлүн айтылып жаткан ойго буруу, анын кимге, эмнеге багытталгандыгын билдирүү жана угуучуну пикир алышууга тартуу болуп эсептелинет. Каратма сөздүн милдетин бир сөз же бир нече сөздөн турган сөз айкаштары аткарат. Каратма сөз сүйлөмдүн *башында, ортосунда, аягында* колдонула берет.

Каратма сөз сүйлөмдүн башында келгенде, оозеки сүйлөөдө андан кийин кыска *тыным* болот; жазууда ал жерге тиешелүү тыныш белгиси (көбүнчө **үтүр**) коюлат.

Ал белгинин милдети каратма сөздү сүйлөмдүн башка мүчөлөрүнөн ажыратып туруу болуп эсептелинет.

1) Сүйлөм башында келген каратма сөздө күчтүү эмоциялуу маани болбосо, андан кийин **үтүр** коюлат (илеп белгисинин коюлушу жөнүндө [41](#)-бетти караңыз):

Эшмат, сага эч нерсе туюлган жокпу? (Т.К.). **Каныбек**, чоң ата, чоң энеңди таап алсаң, ал экөөнү багасыңбы? (К.Ж.). **Жолдоштор**, буларды алып барып, адилет сотко тапшыргыла! (К.Ж.). **Эркем**, мына бу азгын эрди уул кылып алсамбы деп турам. (Т.К.).

Дан жыттанган дыйкан талаам, жыйналган эгиндерди көрүп, кумардан чыкпадым беле! (Ч.А.).

Бир нече каратма сөз катар келсе жана алар күчтүү сезим менен айтылбаса, ар бири *үтүр* менен ажыратылат:

Атай, Керез, таштап кеттиңерби? Жалгыз кантип жүрөм! (Ш.Б.) **Касым, Майсалбек, Жайнак**, силердиби! Түшкүлө! (Ч.А.)

Эскертүү: а) Эгерде сүйлөм башына келген каратма сөз күчтүү сезим менен айтылса, андан кийин **илеп белгиси** коюлат:

Кагылайын энеке! Менин жаралуу жүрөгүмдү козгобочу! (К.Б.) **Майсалбек!** Алда айланып, согулуп кетейин балам ай! (Ч.А.) **Кадырлуу достор!** Ушул жерде айта турган бир кептин ыгы келди. (Т.С.)

б) Сүйлөм башына келип, күчтүү сезим менен айтылган каратма сөздөр бир нече сөздөн турса, алардын арасына *үтүр*, акыркы каратма сөздөн кийин **илеп белгиси** коюлат:

Жолдош жоокерлер, сержантгар, офицерлер!

Советтик он бир баатырдын эрдиги жөнүндөгү кабарды уккула! («СК»),

в) Эгерде катар келген бир нече каратма сөздүн **ар бири** күчтүү сезим менен айтылса, илеп белгиси ар бир каратма сөздөн кийин коюлат:

Зулай! Канчайым! Кыдык карыя! Тез жөнөгүлө! Коктуга айдап түшүрөлү! (Н.Б.) «**Алиман! Алиман!** Бул эмнең кокуй! Токто! Токтогун!» — дей эле бериптирмин. (Ч.А.)

2) Каратма сөз сүйлөмдүн ортосунда келсе, эки жагынан *үтүр* менен ажыратылат. Мындай учурда оозеки сөздө каратма сөздөн кийин гана тыным болот, мурун болбойт:

– Кой эми, **Алтынай**, жол тарталы, — деди бир убакта Дүйшөн. (Ч.А.) Ырдай бер, **Жамийла**, кулак сенде. (Ч.А.) Жүр, **бөбөгүм**, үйгө кирип сүйлөшөлү (Ш.Б.)

– Ээ, **жарыктык жер**, айта берсе экөөбүздүкү түгөнөбү. (Ч.А.) Шашпа, **Сарала**, куйругунду кыркып чолойтпосом эмне болоюн! (Ш.Б.)

3) Каратма сөз сүйлөмдүн аягында келсе, өзүнөн мурун *үтүр* коюлат: Алар кай жерди айдарын мен билем, **апа.** (Ч.А.) — Сөзүмдү кайра алайын, **жер-энем.** (Ч.А.) Аны мен деле билем, **жолдош Ильин.** (К.Бект.) Элдин баарына жоопту өзүбүз беребиз, **Токон апа.** (Ч.А.) Сени тоспогондо кимди тосом, **кагылып кетейин уулум.** (Ч.А.)

4) Эгерде сүйлөм башында же ортосунда келген каратма сөздөн кийин кашаага алынган кыстырынды сүйлөм келсе, каратма сөздөн кийин коюла турган *үтүр* жабылган кашаачадан кийин коюлат:

Оо, Баатыр (*алар Баатыр дешип Арстанаалыны айтышат*), эмне кылсаңыз да, биз сиздин колуңуздабыз. (Т.С.)

Кой ээ, уста (*Турдукан Жакыпты «уста» деп тергей турган*), балаң бирдеменин шек-шооратын билип калып айтып жатат. (Ш.Б.)

Үтүр кириңди сөздөрдө коюлат

Кириңди сөздөр сүйлөөчүнүн айтылып жаткан ойго карата болгон ар кандай мамилесин (болжолдоо, ырастоо, ишенимдүүлүк, күмөндүүлүк, ыраазы болуу, бирөөнүн пикирине таянуу ж.б.) билдирет. Кириңди сөздөр бир сөздөн же бир нече сөздүн айкашынан турушу мүмкүн. Кириңди сөздөр грамматикалык жактан сүйлөмдүн тиги же бул мүчөсү менен байланышпайт. Алар мааниси боюнча бүткүл сүйлөмгө тиешелүү болуп айтылып, ага ар түрдүү кошумча маанилерди берет. Оозеки кепте сүйлөм ичиндеги башка сөздөрдөн кыска тыным аркылуу бөлүнүп турат. Жазууда *үтүр* менен ажыратылат.

1) Кириңди сөздөр сүйлөмдүн башында келсе, өзүнөн кийин **үтүр** коюлат:

Балким, ал бизге жамандык кылбас. (Н.Б.) **Менимче**, таарынычтын түбү жакшылыкка

алып барбайт (К.Ж.) **Биринчиден**, жайыт кеңийт. **Экинчиден**, ары - бери айдалып мал убара болбойт. (Н.Б.) **Бактыга жараша**, күн ойдогудай ачылып кетти. (К.Ж.) **Анын айтышына караганда**, азыр мени менен Суусамырга барат окшойт. (Н.Б.)

2) Киринди сөз сүйлөм ортосуна келсе, эки жагынан үтүр менен ажыратылат: Айганыштын турмушу эң жаман, **мындайча айтканда**, итке эле берсин дээрлик. (К.Б.) Балдар, **Жуманын айтуусу боюнча**, чоң асканын түбүнө келишти. (К.Ж.) Бул, **албетте**, чоң иш. (Т.С.) Анын эмне үчүн мынча капалуу болгонун ким билсин, **айтор**, унчукпай эле түктүйүп жүрдү. (Ч.А.)

3) Киринди сөз сүйлөмдүн аягында келсе, өзүнөн мурун үтүр коюлат: Мен андан салам күткөнүм жок, **албетте**. (А.Т.) Башкарманын жүргөнү да, турганы да калктын көз алдында болот эмеспи, **мындайча айтканда...** (Ч.А.) Ал туура айтып жаткандыр, **балким**. (Т.С.) Билинбей жүргөн башка ууру ит бар болсо керек, **кыясы**. (К.О) — Сен бая эле келбедиң беле, **баса!** (К.Бект.)

Эскертүү: **Сөзсүз, шексиз**, кээде **албетте, балким, мүмкүн** деген кириңди сөздөр түздөн-түз баяндоочтун алдына жайгашып, ага күчөтүү, бекемдөө же болжолдоо маанисин берип турса, андан тыным аркылуу бөлүнүп айтылбайт. Мындай учурда аны үтүр менен ажыратып жазуунун зарылчылыгы болбой калат.

Мисалы: Жеңем эми Даниярды ырда десе, ал **сөзсүз** ырдайт. (Ч.А-) **Шексиз** барам. Андай жерге барбаганда анан... — деди директор. (Н.Б.) **Албетте** ыйлашат! (К.Ж.) **Балким** табылар. (К.Ж.) **Мүмкүн** келип калар.

Үтүр сырдык сөздөрдө коюлат

Сырдык сөздөр адамдын ар кандай ички сезимдерин жана айбанатка карата болгон ар түрдүү мамилени билдирет. Мисалы: **Бах**, жайлоонун толукшуп турган кези экен го! (К.Ж.) — **Өш**, талаада калгыр, **өш!** (Т.С.)

Сырдык сөздөр сүйлөм тизмегинде колдонулганда, грамматикалык жактан сүйлөм ичиндеги башка сөздөр менен байланышпайт, сүйлөм мүчөлөрүнүн милдетин да аткара албайт. Мааниси боюнча бүгүл сүйлөмгө тиешелүү болуп, ага ар түрдүү эмоцияналдык маани берип турат. Сөздөрдүн бул тобу өзгөчө оозеки сөздө, көркөм адабий чыгармаларда кеңири колдонулат.

Оозеки кепте сырдык сөздөр сүйлөм ичиндеги башка сөздөрдөн кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылат, жазууда, негизинен, **үтүр** менен ажыратылып жазылат.

1. Сырдык сөздөр сүйлөмдүн башында келсе, өзүнөн Кийин **үтүр** коюлат. (Сырдык сөздөн кийин илеп белгисин коюлушу жөнүндө [39](#)-бетти караңыз.)

Мисалы: **Апей ботом**, салтың кана? (Т.С.) **Бах**, тынчтык заманда суу кандай агат! (Т.С.) — **Ой тобоо**, ушундай козу туулат экен ээ? (К.Б.) — **О**, биздин карыялар да келишти. (Т.С.) **Чек**, эчкилердин жарга чыгып баратканын карачы!

Эскертүү: Сырдык сөз сүйлөм башында келип, күчтүү сезим менен айтылса, андан кийин **илеп белгиси** коюлат:

Бали! Макишим мына ушундай Макиш! (Т.С.)

Пай-пай! Эмгек сүйгөн кишилер алп экен го. (Т.С.)

Баракелде! Эми койду батыраак союп жибергиле, түш болуп калды. (К.Б.)

2. Сырдык сөз сүйлөм ортосунда келсе, эки жагынан үтүр менен ажыратылат: Ишенген келиндерибиз ушинтип отурса, **ботом**, жумуш качан бүтөт? — деп, ал каадасынча күйкөлөктөдү. (К.Б.) Алардын чатагын, **айланайын**, арандан зорго бастык. Салый, **кокуй**, балдарды отко жакындата көрбө!

3. Сүйлөмдүн аягында келсе, өзүнөн мурун үтүр коюлат: Эми эмне кылуучумун, **катыгүн!** (К.Б.) — Нурбай, сен кайда кеттиң, **ботом!** (К.Б.) Тынчтык заманда суу кандай тунук агат, **бах!** (Т.С.) Ага бизди күтпөй кете бер деп койбой, **кап!** Нуркасымсыңбы, **ой!** (Т.С.)

4. Бир нече сырдык сөз катар келип, бири-биринен кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылса, араларына үтүр коюлат:

-О, кокуй, жетимде улуктун эмне жумушу бар? (М.Э.) **О, бали**, сөздүн атасын айтып, Акам келди. (Т.С.)

Ой, баракелде, көптүн колу бириксе, аска тоону түз кылбайбы. (Т.С.)

Эгерде минтип катар айтылган сырдык сөздөрдүн арасында тыным болбой, бири-бири менен **тыгыз** байланышта айтылса, араларына үтүр коюлбайт, эн акыркы сырдык сөздөн кийин маанисине карай үтүр же илеп белгиси коюлат ,

Ии кокуй, белим!.. (Ч.А.) — **И адам**, а киши өз башын сактабайт бекен? (Т.С.) **Ий ботом**, бомбусу да түгөнсүнчү! (Т.С.) **Ой чиркин**, турмуштун кызыкчылыгы ай!

5. Кээде сүйлөм ичинде сырдык сөз, каратма сөз, кириңди сөздөр катар келип да калат. Мындай учурда алардын араларына үтүр коюлат:

- **Ай-и-и-ий, жеңе**, ушунун баары бүгүн орулабы? (Т.С.) - **Аттиң ай, Жапар**, эртерээк келгенибизде болмок экен! (К.Б.)

- **Чү, тентек кер, чү!** -деп, атты акырга байлады. (Т.С.)

- **Баса, Бүбүш**, чоң жаңылык бар. (Н.Б.) **Ботом, Каныш**, келиниңиздин жөнү ким экен? (Т.С.)

Керим, менимче, бул ишти бүгүн бүтүрө албайбыз.

Бах, Алым, менин оюмча, быйыл эгин жакшы чыккан экен. **Ой, Бакас, албетте**, иштин баары биз ойлогондой бүтсө, жакшы болбойт беле!

Кээде катар айтылган *сырдык сөз* менен *каратма сөздүн* ортосунда тыным болбойт, туташ интонация менен бирге айтылат, ошондуктан алардын арасына үтүр коюлбайт, каратма сөздөн кийин коюлат:

– **И Макиш**, жөнү ким экен бу бечаранын.(Т.С)

– **Ой почточу**, менин баламдан качан кат келет? (Т.С.)

Үтүр айрым модаль сөздөрдө коюлат

Модаль сөзү латындын «**модус**» — *способ, мера, вид* (жол, ык, амал) деген сөзүнөн алынган.

Модаль сөздөр сөздөрдүн өзгөчө бир тобу. Алар сүйлөмдө айтылган ойдун мазмунунун чындыкка карата болгон ар түрдүү катышын билдирет. Тактап айтканда, кандайдыр бир иш-аракетти аткаруу мүмкүн экендигин, зарылдыгын, аткарылышына ишенгендикти же күмөндүүлүктү, кандайдыр бир окуянын болгондугу анык же болжолдуу экендигин ж.б. билдирет. Ага *албетте, сөзсүз, шексиз, балким, болжолу, сыягы, ооба, мейли* ж.б. деген сыяктуу сөздөр кирет. Модаль сөздөрдүн көпчүлүгү сүйлөм ичинде *кириңди сөздүн* милдетин аткарат.

Жазууда **белгилүү бир учурларда** айрым модаль сөздөрдө үтүр белгиси коюлат.

1) **Ооба** деген *модаль сөз* айтылган ойдун тууралыгын же сүйлөөчүнүн кандайдыр бир ишке макул экендигин ырастоо үчүн жооп берүүдө колдонулат.

Көбүнчө сүйлөмдүн башында келет. Өзүнөн кийин келген сүйлөмдөн кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылгандыктан, сүйлөм мүчөлөрү менен грамматикалык жактан байланышпагандыктан, үтүр менен ажыратылып жазылат:

Ооба, мына бул кичинекей терезенин нары жагында айыл жатат, эл жатат. (Ч.А.) —

Ооба, гидролог болуп иштейм. (Ч.А.) — **Ооба**, Какем оюн ачык айтсын! (Н.Б.) — Жыйналыш болот бекен?

— **Ооба**, болот экен. (Н.Б.)

2) **Кана** сөзү модалдык мааниде колдонулганда, өзүнүн сурама ат атоочтук маанисинен алыстап, бир нерсе иштөөгө башка бирөөнү тартуу, түрткүлөө маанисин берет.

Сүйлөмдөн кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылгандыктан, үтүр менен ажыратылып жазылат: сүйлөм башында келсе, өзүнөн кийин, сүйлөм ортосунда

Үтүр айрым бөлүкчөлөрдө коюлат

Бөлүкчөлөр кызматчы сөздөрдүн бир түрү болуп эсептелет. Алар конкреттүү толук мааниге ээ эмес, абстракттуу грамматикалык маанилерди туюндурат. Алар сүйлөмдөгү айрым сөзгө, сөз айкаштарына же бүткүл сүйлөмгө ар түрдүү кошумча маани берет. Ата гана, ээ, го, гой, ыя, ме, да, как, так, өтө, эң, эч ж.б. деген сыяктуу бөлүкчөлөр кирет. Жазуу речинде **белгилүү бир кырдаалда** айрым бөлүкчөлөрдө **үтүр белгиси** коюлат.

1) **Бя** бөлүкчөсү сүйлөмдүн башында келгенде, андан кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылат. Жазууда өзүнөн кийин **үтүр** коюлат. Мааниси боюнча, суроолуу сүйлөмгө кошумча суроо маанисин берет, же ага кекээрлүү суроо маанисин кошумчалайт.

Мисалы: — **Бя**, качан келдиң дейсиңби? — **Бя**, болуштар бекен?! (Т.С.) **Бя**, ырас эле деп, Татты көз жашын аарчыды. (Н.Б.)

— **Бя**, сен кайсы элчи элең? — **Бя**, кайсы Ыманбайсың?! (Т.С.) (Акыркы эки сүйлөмдө кекээрлеп суроо мааниси бар.)

Эгерде бул бөлүкчө сүйлөмдүн аягында келсе, ал баяндоочтон тыным аркылуу бөлүнбөйт, баяндооч менен тыгыз бирдикте айтылып, анын тутумуна кирет, ошондуктан бул учурда **үтүр** коюлбайт.

Мисалы: Үнүң эмне *чыкпайт* ыя? (К.Осмонов.) Деги кайда түнөп жүрөсүң ыя? (Т.С.)

2) **Ме** бөлүкчөсү сүйлөмдүн башында, кээде ортосунда же аягында келип, обочолонуп айтылганда, сүйлөмдөн кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылат да, сүйлөмдүн жалпы маанисине бир нерсени берүү, бир нерсени тапшыруу маанисин кошумчалап турат. Жазууда **үтүр** менен ажыратылат:

— **Ме**, муну алып кой! (Б.Жакиев) — **Ме**, муну катып жүр... (М.Абд.) — **Ме**, менин калпагымды кийип ал. (Ч.А.) — **Ме**, карыя, өзүң көрчү. (Ч.А.)

Өз башыңды коргоп, жолдошунду отко салып бергенче, **ме**, башыңа жоолук салып ал. (Т.С.) Китебинди алып кет, **ме!**

Эскертүү: Эгерде «**ме**» деген сөз сүйлөм ичинде баяндоочтук милдетти аткарсан, үтүр менен ажыратылбайт: Кийминди **ме**. **Ме** китебинди.

Үтүр обочолонуп айтылган кээ бир бүтүн сөздөрдө коюлат

1) **Мына, мынакей, ана, тигине** деген шилтеме ат атоочтор кээде сүйлөм ичинде башка сөздөр менен тикеден-тике байланышпай, алардан обочолонуп айтылып, сүйлөмдүн маанисине жалпы эле «көрсөтүү», «шилтөө» маанисин кошумчалап турат. Мындай учурда ал сөздөр оозеки сүйлөөдө кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылат. Жазууда **үтүр** менен ажыратылат.

Мисалы: **Мына**, түштүк жакта дүмүрөйүп тоо жатат. (Н.Б.) **Мынакей**, колхозчулар шаңдана өстөн казып жатышат. (Т.С.) **Мына**, комсомолка деп сени айтыш керек. (Н.Б.) Айдаган арпа, сулулар, **мына**, жайкалып калды. (Н.Б.)

Ана, Ормуштун үнү чыкты. (Н.Б.) **Ана**, жүрбөй калган жүктүү ат теңселип-ыргалып кала берди. (Т.С.)

Тигине, жаман кулпуну сууруп алып эле алып кетиптир. (Ч.А.)

Эскертүү: Эгерде бул сөздөр конкреттүү бир затты көрсөтүү маанисинде колдонулуп, сүйлөмдүн баяндоочунун милдетин аткарып турса, үтүр коюлбайт:

Сенин берген белегиң **мына**. (К.Ж.) Колхоздогу шайыр жаштар **мынакей**. (Ж.Т.) — Ой, Мендирман башкарма, көптүн казынасына кошор менин энчим **ана!** (Т.С.) Алып кетер жүгүбүз **тигине**.

2) «**Кой**» деген терс маанидеги этиш, «**эмне**» деген сурама ат атооч да сүйлөм мүчөлөрү менен байланышпай, алардан бөлүнүп, обочолонуп айтылганда, үтүр менен ажыратылат.

Мисалы: **Кой**, эмнеси болсо да баралы. — **Кой**, деги эл укпасын. (Т.С.) — **Кой**, энем таарынат... (Ч.А.)

— **Эмне**, биз барсак болбойт бекен?! — **Эмне**, Султандар келбей калыптырбы? — **Эмне**, коркуп кеттиңби?

Үтүрлүү чекит

Үтүрлүү чекит, негизинен, бир мезгилде болгон, же биринин артынан экинчиси удаалаш болгон иш-аракет, окуя жөнүндө кабар берген байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасына коюлат (мындай сүйлөмдөрдүн арасына *үтүрдүн* коюлушу жөнүндө [56](#)-бетти караңыз).

1) Жалпы бир көрүнүштү чечмелеп баяндаган же бирөөнүн бир нече иш-аракеттери жөнүндө кабар берген тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр маани жагынан бири бири менен анчалык тыгыз байланышта болбосо, белгилүү бир өлчөмдө өзүнчө турган айрым түшүнүктөрдү билдирип турса, алардын араларына үтүрлүү чекит коюлат.

Мисалы: *Айтор, ортолорундагы нур жүздүү аял эжигиттин узун кара чачтары шамал урган сайын эпкиндеп сапырылат; кичинекей оттуу көздөрү терең карайт; өзү сабырдуу жана токтоо.* (Т.С.)

«Кеңеш» колхозунун оруу-жыюу жумушу бүттү; мамлекетке эгин тапшыруу планы да аткарылды; үрөнү да кампасында толук. (К.Б.)

Мындай түзүлүштөгү татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр бир тутумдуу сүйлөмдөрдөн да болушу мүмкүн. Мисалы: *Арыктын жээгине тигилген кара алачык; алачыктан бир аз алыс оодарылган кара бочка; бочканын түбүндө бир жасканы капшырылган эски кара чака көмкөрүлүп жанат.* (К.Б.)

2) Татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр курамы жагынан жайылыңкы келип, алардын өз ичинде коюлган **үтүр** белгилери болсо, ал үтүрлөр аркылуу бөлүнүп турган синтаксистик бирдиктер менен татаал сүйлөмдүн компоненттери катары келген жөнөкөй сүйлөмдөрдү бири-бири менен чаташтырбоо үчүн, ар бир жөнөкөй сүйлөмдүн чеги **үтүрлүү чекит** менен ажыратылат.

Мисалы: *Чүкөбай Зууранын кайратына, акыл - эсине ишенди; орундуу ишин көрүп, олуттуу сөзүн угуп, ошондой болууга тырышты; мурунку шашкалак - күйкөлөгү калды.* (К.Б.)

Келаткан аялдардын бирөөнүн үстүндө шайы ала чапаны бар; жоолугу түшүп, башы жылаң баш; аягында кепич, маасы, өңү саргайыңкы, жүдөңкү; ак жүзүнүн көркү кеткен. (К.Б.)

Үзүк, туурдук көз тайгылтып жумурткадай аппак, үйдүн кырчоосунан тарта кызыл сызма тартылган; эшиктин жээгине, үзүктүн тегерегине кызыл кийиз бастырылган. (Т.С.)

Мындай түзүлүштөгү татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр кээде бир тутумдуу сүйлөмдөрдөн да болушу мүмкүн.

Мисалы: *Ар кайсы тааштын кычыктарында жүнүн жеп, бүрүшүп маарап турган кой — эчкилер; чөгүп жаткан төөлөр; жүгү оогон уйлар; бүтүн үшүтүп, канкакшаган катын-балдар.* (К.Б.)

3) **Байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн** ар бир компоненти же бирөө татаал сүйлөмдөрдөн болсо, ал компоненттеринин тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасына үтүр коюлат да, татаал сүйлөмдүн компоненттери катары келген ар бир татаал сүйлөмдүн (же татаал сүйлөм менен жөнөкөй сүйлөмдүн) чеги **үтүрлүү чекит** менен ажыратылат.

Мисалы: *Ак падыша тагынан кулап, анын оң көз, оң колу болгон улуктары, чиновниктери жоюлду; генералдары погондорун тытып, армиясы чилдей тарады.* (Т.С.)

Досумбек колду баштап жүрүп кетти. Ат дүбүртү жол үстүн дүңгүрөтүп, топурак

козголду; тозоң көтөрүлүп, жол үстүнө боз түшүтү. (Т.С.)

Батыш жактан калдайган кара булут уламдан — улам көтөрүлүп келет; ашуудан бери карай нымдуу салкын жел согуп, бети — колду чымчылай баштады. (К.Б.)

Калпка жакын болсоң, жалаасы жугар; казанга жакын болсоң, карасы жугар. (макал)
Үйдүн ичи агартылган, жуулган; терезелерине парда тартылып, гүлдөр коюлган. (К.Б.)

4) Цифра же тамга менен номерленип, саналып айтылган пункттар **толук маанилүү сүйлөмдөрдөн болбосо**, бирок түзүлүшү жактан жайылыңкы келсе (өзгөчө өз ичинде коюлган *Үтүр белгиси* болсо), алардын аягына **үтүрлүү чекит** коюлат (чекиттин коюлушу жөнүндө [33](#) — бетти караңыз). Саналып айтылган ар бир сүйлөм кичине тамга менен башталып жазылат:

Жергиликтүү мамлекеттик администрациялардын органдарынын жер казынасын пайдалануудагы ыйгарым укуктары төмөнкүлөр:

- 1) жер казынасынын бөлүндү жерлерин геологиялык жана өнөр жайлык өздөштүрүү үчүн участкаларга бөлүп берүү;
- 2) жергиликтүү кеңештер менен биргелешип, минералдык — сырьёлук базаны кеңири өндүрүүнүн, өнүктүрүүнүн жана пайдалануунун аймактык программаларын иштеп чыгуу жана ишке ашыруу;
- 3) жергиликтүү маанидеги кен чыккан жерлерди геологиялык чалгындоонун жана тоо — кен долбоорлорун экологиялык экспертизадан өткөрүү;
- 4) жер казынасын геологиялык иликтөөдө жана өнөр жайлык өздөштүрүүдө жер казынасын пайдаланууга жана коргоого көзөмөлдүк кылуу.

(Дагы бир нече пункттары бар.) («Эркин Тоо» газетасы, 9 — июль, 1977 — ж., 8 — бет)

5) Цифра же тамга менен номерленип, саналып айтылган пункттардын ар **бири толук маанилүү жайылыңкы сүйлөмдөрдөн болсо**, өзгөчө анын ичинде коюлган *үтүр белгиси* болсо, алардын аягына **үтүрлүү чекит** коюлат. Саналып айтылган ар бир сүйлөм кичине тамга менен башталып жазылат:

Кыргыз Республикасынын аткаруу бийлигинин тышкы соода ишин мамлекеттик жөнгө салуу үчүн Кыргыз Республикасынын өкмөтү:

1. Кыргыз Республикасында бирдиктүү тышкы соода саясатын жүргүзүүнү камсыз кылат жана аны ишке ашыруу боюнча чараларды жүзөгө ашырат, тиешелүү чечимдерди кабыл алат жана алардын аткарылышын камсыз кылат;
2. жыл сайын тышкы соода ишин өнүктүрүүнүн программасын иштеп чыгат;
3. ушул мыйзамга ылайык Кыргыз Республикасынын ички рыногун коргоо боюнча чараларын көрөт;
4. мыйзамдарда белгиленген чектерде бажы тарифинин өлчөмдөрүнүн көлөмүн аныктоо жөнүндө чечим кабыл алат;
5. мыйзамга ылайык экспортко жана импортко сандык чектөө киргизет;
6. өз кызматтык укуктарынын чектеринде сүйлөшүүлөрдү жүргүзүү жана Кыргыз Республикасынын эл аралык келишимдерине кол коюу жөнүндө чечимдерди кабыл алат;
7. Кыргыз Республикасынын чет өлкөдөгү менчигин башкарууну жүзөгө ашырат.

(Дагы бир нече пункттары бар.) («Эркин Тоо», 9июль, 1997- ж., 3-бет.)

б) **Кээ бир татаал сүйлөмдүн** тутумундагы биринчи жөнөкөй сүйлөм **жалпыланган түшүнүктү** билдирет да, андан кийинки сүйлөм анын маанисин ачып, конкреттештирип, тактап көрсөтөт. Биринчи сүйлөмдүн маанисин бир сүйлөм же бир нече сүйлөм чечмелеп түшүндүрөт.

а) Биринчи сүйлөмдүн жалпыланган маанисин бир нече **толук маанилүү сүйлөмдөр** ачып түшүндүрсө, өзгөчө ал сүйлөмдөрдүн өз ичинде коюлган *үтүр белгиси* болсо, ар бир жөнөкөй сүйлөмдүн арасы **үтүрлүү чекит** менен ажыратылат.

Оозеки сөздө биринчи сүйлөмдөн кийин кыска тыным болот. Жазуу сөзүндө ал жалпы

Кош чекит

Кош чекит, негизинен, тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн жана жөнөкөй сүйлөмдөрдүн ичинде коюлат. Татаал сүйлөмдүн ичинде коюлган *кош чекит* өзүнөн кийинки сүйлөм өзүнөн мурунку сүйлөмдүн маанисин чечмелеп, толуктап, тактап турарын; жөнөкөй сүйлөмдөгү *жалпылагыч мүчөдөн* кийин коюлган кош чекит өзүнөн кийин ал жалпылагыч сөздүн маанисин чечмелеп көрсөтө турган бир өңчөй мүчөлөрдүн бар экенин алдын ала эскертип турат.

1. Кош чекит жалпылагыч сөздөн кийин коюлат.

Кээде сүйлөмдөгү бир өңчөй мүчөлөрдөн мурун же кийин жалпылагыч сөз кошулуп айтылат. Жалпылагыч сөз мазмуну жагынан өзүнөн кийинки же мурунку бир өңчөй мүчөлөр туюндурган түшүнүктөрдү ичине камтыган жалпы түшүнүктү билдирет. Мааниси боюнча жалпылагыч сөздөр жалпыланган кеңири түшүнүктү билдирет, бир өңчөй мүчөлөр болсо ошол кеңири түшүнүктүн ичине кирген жекече түшүнүктөрдү билдирет.

Көбүнчө экиден сегизге чейинки *жамдама сан атоочтор, баары, бүткүл, булар* деген ат атоочтор, ошондой эле *айрым толук маанилүү сөздөр*¹⁵ жана *сөз айкаштары* жалпылагыч сөз катары келе алышат.

Жалпылагыч сөздүн бир өңчөй мүчөлөрдөн мурун же кийин келишине карай кээде **кош чекит**, кээде **сызыкча** коюлат.

Жалпылагыч сөз бир өңчөй мүчөлөрдөн **мурун** келсе, оозеки сөздө жалпылагыч сөздөн кийин эскертүү маанисиндеги тыным болот да, андан кийин бир өңчөй мүчөлөр саналып айтылат. Жазууда жалпылагыч сөздөн кийин **кош чекит** коюлат. Кош чекиттин милдети андан кийин жалпылагыч сөздүн маанисин чечмелеп көрсөтө турган бир өңчөй мүчөлөр саналып айтыларын эскертүү болуп эсептелет:

Үйдөгүлөрдүн **баары**: баятан кызуу сөзгө кирип калган *эки абышка*, алардын жанында отурган *инилерим* жана *апам* менин эмне иш менен элек болуп жатканыма көңүл бурушкан жок. («Ала тоо».)

Биздин урааныбыз **булар**: тынчтык, бир туугандык, достук. («Жаш лен.») Биздин айылда дыйкан чарбасын уюштургандар **төртөө**: Өмүрбек, Жакып, Жумак, Жусуп. Жайында Ысык-Көлгө көптөгөн **канаттуулар**: өрдөк, каз, ак куулар учуп келет. Енисей жана анын куймалары менен **көп жүктөр**: карагай, эгин, таш көмүр, нефть продуктылары ташылат.

Кыргызстандын шаарлары менен кыштактарында **маданий-агартуу мекемелери**: маданият үйлөрү, китепканалар, музейлер, клубдар көбөйдү. («СК».)

Эгерде бир өңчөй мүчөлөр адамдын энчилүү аттарынан же географиялык энчилүү аттардан болуп, алардын алдында алар үчүн жалпы болгон аныктооч сөзү болсо, бирок ал аныктоочтон кийин кыска тыным болбой, өзүнөн кийинки бир өңчөй мүчөлөр менен тыгыз байланышта айтылса, анда ал жалпылагыч мүчө болбой, аныктоочтук милдетти аткарып калат. Мындай учурларда ал сөздөн кийин *кош чекит* коюлбайт.

Мисалы: Койлордун төлүн чыгашасыз асыроодо **алдыңкы чабандар** Ормуш, *Сейит*, *Үсөнкулдар* башкаларга үлгү көрсөтүүдө.

Кыргызстандын атактуу **жайлоолору** *Арпа*, *Ак-Сай*, *Суусамыр*, *Каркыра* мал үчүн өтө жайлуу, кооз жерлер.

2. Бир өңчөй мүчөлөрдүн алдындагы жалпылагыч сөздөн кийин **мисалы, атап айтканда, тактап айтканда** деген сыяктуу кириңди сөздөр келсе, кош чекит бул сөздөрдөн кийин коюлат, мурун үтүр коюлат.

Мисалы: Биздин талаада айдала турган

15 Шапиро А. Б. Основы русской пунктуации. М., 1955, 243 – б.

Тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн тутумундагы биринчи сүйлөмдүн маанисин ар түрдүү түзүлүштөгү сүйлөмдөр толуктап, тактап турат.

а) Бир жөнөкөй сүйлөм чечмелейт:

Билип алгыла: дүйнөдө туулуп-өскөн жер кымбат. (К.Бект.) *Бирок жумуш оор болду:* участкада таштар, отоо чөптөр, чийлер бар эле. (К.Б.)

б) Бир нече жөнөкөй сүйлөм чечмелейт:

Эми бир таң калган жерим — бул: ушул ишти эч ким билбейт, эч ким байкабайт, кандайча болгонун сезбей да калдык. (Ч.А.) *Россия мамлекети жер шарынын эки бөлүгүнөн орун алган:* бир бөлүгү Европада, экинчи бөлүгү Азияда.

в) Татаал сүйлөмдөр чечмелейт:

Ошол күндөрү ал капкара болуп күйүп кетти. *Көрсөң эсиң чыгат:* эриндери кан жарылып, жаактары шимилип, сакал-мурат жыш басып өсүп кеткен. (Ч.А.) *Касым өзүнчө ой бөлүшкөндөй кобурап койду:* эми эртерээк эгин-тегинди жыйнап алыш керек, болбосо кар астында калат.(Ч.А.)

г) Биринчи сүйлөмдүн маанисин бир тугумдуу сүйлөмдөр чеч мелейп

Күздүн күнкүдөн бетер ал жеңил ийинген: бутунда базар өтук, үсгүндөжукабаркытбешмант.башыңдрэскирээк калпак.(Т.С.)

д) Бир өңчөй мүчөлөр да чечмелеп айтылат:

Зарылдын үй-ичи төрт-беш киши эле: энеси Айымжан, атасы Табылды, анын келинчеги Бурма жана Зарыл.(Т.С.) *Бирдиктүү дүйнөлүк океан төмөнкү бөлүктөрдөн турат:* Тынч океан, Атлантика океаны, Инди океаны жана Түндүк муз океаны. («Физикалык география».)

б)Кош чекит тике сөздүн алдында келген төл сөздөн кийин коюлат.

Оозеки сүйлөөдө төл сөздөн кийин кыска тыным болот. Жазуу сөзүндө тике сөз тырмакчага алынат, же алдынан сызыкча коюлуп, тырмакчага алынбай жазылат (тике сөз менен төл сөздө коюлуучу тыныш белгилери жөнүндө [118-126](#)-бетти караңыз):

Чарчаңкы кыймыл менен нан туурап жатып ал: «Ысык эле бойдон экен. Ал, апа, жаңы буудайдын нанынан биринчи ооз тийгин», — деди. (Ч.А.).

Катар тартып кыштатан бери чыккан балдарды көрүп:» Келе жатышкан экен, садагалар», — деп, Жапар кубанды. (К.Б.).

Акылбек үнүнүн бардыгынча кыйкырып:

— Жолдоштор! Унчукпагыла, Ормуш ырдайт! — деди. (Н.Б.).

Сызыкча

Сызыкчанын милдети сүйлөмдүн ички бөлүнүшүн көрсөтүү жана сүйлөмдүн кийинки бөлүгүн алдыңкы бөлүгүнөн бир аз арылатып туруу болуп эсептелет. Сызыкча окуучунун көңүлүн сүйлөмдүн биринчи бөлүгүнө бир аз токтотуп, кийинки бөлүгүнө өтүүнү кыска убакытка созот.

1. **Жалпылагыч сөз** (жалпылагыч мүчө) бир өңчөй мүчөлөрдөн кийин келгенде, оозеки сөздө алар кыска тыным аркылуу бири-биринен ажыралып айтылат.

Жазууда бир өңчөй мүчөлөр менен жалпылагыч мүчөнүн ортосундагы чекти ажыратуу үчүн *жалпылагыч мүчөдөн мурун сызыкча коюлат*. Бир өңчөй мүчөлөрдөн кийин келген жалпылагыч сөз өзүнүн алдындагы бир өңчөй мүчөлөрдү маани жагынан жалпылап көрсөтүү менен, экинчи жагынан, саналып айтылган мүчөлөрдүн аяктагандыгын да билдирет.

Бир өңчөй мүчөлөрдөн кийин келүүчү жалпылагыч мүчөнүн милдетин көбүнчө *экиден сегизге чейинки жамдама сан атоочтор, баары, бүткүл* деген сыяктуу жалпылагыч ат атоочтор *жана айрым толук маанилүү сөздөр* аткарат.

Атам да, апам да, чоң ата да — **баары тең** талаада иштешчү. («Асаба».) Бүбүш, Самтыр, Сапарбай, Мендирман — **төртөө** төрт топко бөлүнүштү. (Т.С.) Аялдар агартуу менен

арнашты. («СК».)

3) Айрым учурларда бир сөздөн же сөздөрдүн тизмегинен турган обочолонгон түшүндүрмө мүчөнү өзгөчө белгилеп, логикалык басым менен дааналап көрсөтүү максатында анын алдына **сызыкча**, кийин **үтүр**, же болбосо эки жагына тең сызыкча коюуга болот:

Элибиздин даңктуу *майрамын* — **Конституция күнүн**, эмгектеги зор ийгиликтер менен тосуп алалык! *Чынгыз Айтматовдун* — **Кыргыз Республикасынын эл жазуучусунун** — чыгармалары дүйнө жүзүндөгү көптөгөн тилдерге которулду.

Сызыкча баяндоочу кыскартылган сүйлөмдөрдө коюлат

Кээде сүйлөмдү кыска жана ыкчамдатып айтуу максатында сүйлөмдүн баяндоочу түшүрүлүп айтылат. Мындай учурда кыскарылып калган баяндоочтун кайсы сөз экендиги ошол эле сүйлөмдүн жалпы маанисинен белгилүү болуп турат. Мындай түзүлүштөгү сүйлөмдү айтканда, сүйлөмдүн ээсинен кийин кыска тыным (пауза) болот, жазууда ал жерге (ээ менен айкындооч мүчөсүнүн ортосуна) **сызыкча** коюлат:

Эр азыгы — элден, бөрү азыгы — жолдон. Эр — тууган жерине, ат — тойгон жерине. Балыктын тиричилиги — суу менен. Бирдики — миңге, миңдики — түмөнгө. (макалдар)
Механизация — фермаларга. *Эгин* — мамлекетке. Илимдин жетишкендиктери — өндүрүшкө. (газетадан).

Сызыкча суроо жооп (диалог) иретинде айтылган сүйлөмдөрдө коюлат

Суроо-жооп иретинде айтылган сүйлөмдөрдө ар бир сүйлөм жаңы жолдон сүйлөм башынан **сызыкча** коюлуп жазылат:

—Амансыңбы, жолдош Яровой?

—Аманчылык. Иш кандай?

—Жакшы.

—Эмне жаңылыктар бар? — деди Яровой.

—Жаңылык деле жок.

—Суусамырда той болду дешет, ал кандай? — деп, укканынын чындагын билгиси келди.

—Ооба, чын. Чоң той болду. (Н.Б.)

Сызыкча байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдө коюлат

Байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн ортосундагы маанилик катыш жана алардын структуралык түзүлүшү түрдүүчө болот. Ошого байланыштуу алардын тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасына **үтүр**, кээде **үтүрлүү чекит**, айрым учурларда **кош чекит** же **сызыкча** коюлат. Мындай түзүлүштөгү сүйлөмдөрдө **үтүр**, **үтүрлүү чекит**, **кош Чекиттин** коюлушу жөнүндө ушул китепчинин [56](#), [85-87](#), [95-97](#) беттеринен караңыз.

Сызыкча белгиси төмөнкү учурларда коюлат:

а) Байламтасыз тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн экинчиси мааниси боюнча биринчи сүйлөмдө айтылган ойго **кескин түрдө карама-каршы** келген жыйынтыкты, иш аракетти билдирсе, андай жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасына **сызыкча** коюлат. Оозеки Сөздө татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр бири - биринен ачык тыным аркылуу бөлүнүп айтылат. Мындай маанидеги татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр түзүлүшү боюнча Көбүнчө толук эмес кыска сүйлөмдөрдөн болот.

Мисалы: Үйдө баатыр — **жоодо жок**. Макал.) Буту жок — **жүрөт**, тили жок — **сүйлөйт**. (Табышмак.) Айттым — **укпадың**. Мойнумду созом **көрүнбөйт**. Турумбектин күйкөсүн

каргага салып, таппай калдык. *Ташка барабыз, бадалды карайбыз — күйкө жок.* (Т.С.)

б) Тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн экинчиси биринчи сүйлөмдө айтылган ойдун **жыйынтыгын, натыйжасын** билдирсе, ал эки жөнөкөй сүйлөмдүн ортосуна **сызыкча** коюлат:

Асманды кара булут каптады — **күн жаайт экен.** Биз согуштун зыяндуулугун билебиз — **согушка** наалат. («СК».) Мал баксаң, кой бак — **каймак кетпейт чараңдан.**

(Макал.) Алар акыры өлдүм дегендер — жан **аяшпайт.** (Т.С.) Ага-инилери, көңүлдөш адамдары тигил милиционер узатып бараткан байдын артынан кетишти — **мекеменин алдында эл суюла түштү.** (Т.С.) Сабатсыздыкты жоюу ийрими иштеди — **башта көзү туюк кишилер тамга тааныды.** (Т.С.)

в) Тең байланыштагы татаал сүйлөмдүн тутумундагы акыркы жөнөкөй сүйлөм өзүнүн алдындагы сүйлөмдө айтылган ойго **кошумча толуктоо, түшүндүрмө** маани берип турса, ал экөөнүн ортосуна **сызыкча** коюлат:

Жыгачка, темирге — экөөнө тең колу жөндөмдүү

усталыгы бар. (С.Ө.) Ушул жылы жаштар катарына мүчө болуп өткөнү жүрөт — **жашы он алтыда.** (Т.С.) Асман чаңыттап ала бүркөк турганы менен, түндөгү сыдырым жок — **суук күндөгүдөн бир аз кайта түшүптүр.** (Т.С.) Агаларым согушка кетип, кабар жок

экөө тең үйлөнө элегинде кеткен. (Ч.А.) Түшүм өз убагында жана коромжусуз жыйналып бүтүүгө тийиш — биздин колхоздубуздуң закону мына ушундай. («СК».)

г) Кээде тең байланыштагы татаал сүйлөмдөрдүн курамындагы жөнөкөй сүйлөмдөрдүн экинчиси биринчи сүйлөмдө айтылган ойдун **себебин** көрсөтүп, маани жагынан бири-бирине себеп — натыйжачыл катышта болот. Оозеки сөздө мындай жөнөкөй сүйлөмдөрдүн арасында ачык тыным болот; жазууда экөөнүн ортосуна **сызыкча** коюлат:

Албетте, ага күнү-түнү ойлонууга туура келди — **ал совхоздун директору.** («СК».) Баягыда көшөгөнүн артынан анча жакшы байкабай калыптырмын — **тиктей бергенден уялгам.** (Ч.А.) Үйдөн чыгып кетишке кеч — **эшик тосулду.** (Т.С.) Силер станцияга узатабыз деп убара болбогула, балким, мен кайра кайтып да калармын — **тракторчу, комбайнчыларды бошото турган болуп жатат.** (Ч.А.)

Сызыкча шарттуу багыныңкылуу татаал сүйлөмдөрдө коюлат

а) Шарттуу багыныңкы сүйлөмдөн кийинки баш сүйлөм **күтүлбөгөн кескин көрүнүштү** билдирсе, жана айтканда ал эки сүйлөмдүн ортосунда ачык тыным болсо, арасына **сызыкча** коюлат. Мындай татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы жөнөкөй сүйлөмдөр көбүнчө толук эмес кыска сүйлөмдөрдөн болот.

Мисалы: Көзүмдү ачсам — **Жамийла.** (Ч.А.) Ачып жиберсе **Самтыр экен.** (Т.С.)

Мария чочуп ойгонсо

түшү. (Т.С.) Жакындап барып карасам — түлкү! (Т.С.) Абайласам — сенсиң! (Т.С.)

б) Татаал сүйлөм толук эмес кыска сүйлөмдөрдөн уюшулуп, биринчи сүйлөмү шартты, экинчиси андан чыга турган жыйынтыкты, натыйжаны билгизсе, жана оозеки речте ал жөнөкөй сүйлөмдөрдүн ортосунда ачык тыным болсо, арасына **сызыкча** коюлат.

Мындай түзүлүштөгү сүйлөмдөр көбүнчө макал, лакаптарда кездешет:

Отту көзөсө — **өчөт**, коңшуну козгосо — **көчөт.** Эксең эгин — **ичерсиң тегин.** Айгыр учунса — **ат болот**, ат учунса — **эт болот.** Ит жадаса — **үрөт**, киши жадаса — **күлөт.**

Көп издесең — **табасың**, көп сурасаң — **аласың.** Иштесең — **тиштейсиң.** Жакшыга айтса - **билет**, жаманга айтса — **күлөт.** Улук болсон — **кичик бол**, бийик болсоң — **жапыз бол.** Байтал минсе - **кулун жок**, саамал ичсе — **кымыз жок.** (Макалдар-)

в) Шарттуу багыныңкылуу татаал сүйлөм толук эмес кыска сүйлөмдөрдөн түзүлүп,

анын тутумундагы экинчи сүйлөм (баш сүйлөм) маани жагынан биринчисине (багыныңкы сүйлөмгө) **кескин түрдө карама-каршы мааниде** айтылса, алардын арасына сызыкча коюлат; оозеки сөздө ал жөнөкөй сүйлөмдөр бири-биринен ачык тыным аркылуу бөлүнүп айтылат:

Тий десе — **тийбейт**, тийбе десе — **тиет**. Акмакка акыл айтсаң — **укпайт**, пайда кылсаң — **жукпайт**. (Макалдар.)

г) Кээде кыска түзүлүштөгү жөнөкөй сүйлөмдөрдөн уюшулган татаал сүйлөмдөрдүн тутумундагы шарттуу багыныңкы сүйлөмдөн кийин келген баш сүйлөмдүн баяндоочу кыскарылып айтылат. Мындай учурда да ал эки жөнөкөй сүйлөмдүн арасына **сызыкча** коюлат:

Жаш келсе ишке (кирет), кары келсе **ашка** (кирет.) Аңгектен качсаң — **дөңгөккө** (урунасың.) Айтса-жүрөккө (тиет), чапса **билекке** (тиет) (Макалдар.)

Кашаа белгиси

Сүйлөмдү жазып жаткан учурда андагы айтылган ойду толуктоо, тактоо, ал ой жөнүндө бир нерсени эскерте кетүү зарылчылыгы туулат. Ошол өңдүү зарылчылыктарды жүзөгө ашыруу максатында сүйлөм ичинде айрым бир сөз, сөз айкашы же бүтүн бир сүйлөм кыстырылып, кошулуп айтылат. Андай кыстырынды сөз же сүйлөм көбүнчө сүйлөм ортосунда, айрым учурда сүйлөм аягында келет; оозеки сөздө негизги сүйлөмгө караганда басыңкы үн менен айтылып, андан кыска тыным аркылуу бөлүнүп айтылат.

1. Жазуу сөзүндө андай кыстырынды сөз, сөз айкашы же сүйлөм эки жагынан **кашаага** алынып жазылат.

Негизги сүйлөмдүн ичине кийирилген кыстырынды сөз (сөз айкашы, сүйлөм) негизинен төмөнкүдөй маанини берет:

1) Мааниси көпчүлүккө кеңири түшүнүктүү болбогон сөзгө түшүндүрмө берет, бир тилдеги сөздү экинчи тилге которуп түшүндүрөт, же терминдин, сөздүн маанисин экинчи бир сөз менен ачып көрсөтөт:

Воронкасына (*куйгучуна*) суюлтулган күкүрт же туз кислотасы куюлат. Бул эритмени бууландыргандан кийин жез купоросунун (*көк таштын*) көгүлтүр кристаллдары калат. Атомдор (*химиялык элементтер*) химиялык белгилер менен туюндурулат. («Химия» окуу китеби.) Эл ичинде кадырман Какем (*Карымшак*) бул жерде Саадатты жактап өттү. (Т.С.)

2) Айтылган сөздүн же ойдун мазмунун толуктоочу, аныктоочу ар кандай кошумча маанилерди билдирет:

Байланыштын (*почта, радио, телевидение, телефон жана телеграф*) бардык каражаттары дагы көбүрөөк өнүктүрүлөт. («СК».)

— Жолдош генерал (*генерал деген корпустун командири эле*), сизди шашылыш түрдө чакырып жатат. (А.У.) Жапыз бойлуу солдат (*ал санитар эле*) Качикени эң четки бош койкага жаткырды. (А.У.) Бакма жаныбарлардан биз азык-түлүктөрдү (*эт, сүт, жумуртка*), кийимдерди тигүү үчүн материалдарды (*жүн, булгаары, мех*) алабыз. («Зоология») Ал киши адабиятты (*орус адабиятын, батыш жана чыгыш адабиятын*) жакшы билүүчү. (У.А.)

3) Негизги сүйлөмдө айтылган ойго карата болгон сүйлөөчүнүн ар кандай кошумча эскертүүсүн, мамилесин билдирет: Илгери бир жолу барганымда (*ал кезде эжебиз Данакан тирүү*), Алымбай чуркап жүргөн бала эле. (Т.С.) Койлордун жүнүн тез жана сапаттуу кыркуу, аларды сорттоо иши колхоздо (*төрагасы А. Парпиев, башкы зоотехниги Т.Якубов жолдоштор*) жакшы уюштурулган. («СК».) Берметти былтыркы жайда жайлоодон көргөндөн бери (*аны мурун дале көрүп жүргөн*) Сарыгулга жаңы ой туулду. (У.А.)

Кыстырылып айтылуучу сүйлөмдөр кээде сүйлөм аягында да колдонулат.

а) Эгерде алдыңкы сүйлөм толук аяктап, аягына тиешелүү тыныш белгиси (*чекит, суроо, илеп же көп чекит*) коюлган болсо, анын маанисин толук сүйлөм тактап, толуктап турса, ал кошумчаланып айтылган сүйлөм кашаанын ичине алынып, баш тамга менен башталып жазылат да, аягына, жабыла турган кашаадан мурун, чекит коюлат. Анткени ал чекит ошол кашаанын ичиндеги сүйлөмгө гана тиешелүү:

Кара койчуну жиберсем болбойт. (*Кара койчу Сулаймандын жардамчысы эле.*) (У.А.)
Сенин бегин, кудайың Баатыр экенин унутуп койдун беле? (*Алар Баатыр дешип Арыстанаалыны айтышат.*) (Т.С.)

Отуруңуз! Тартип сактаңыз... (Ал Калпакбай уулунун атын атайын атабады.) (Т.С.)

б) Эгерде алдыңкы сүйлөмдүн аягына чекит коюлбай, ага удаалаш эле анын маанисин толуктоо, тактоо үчүн айтылган кошумча сүйлөм келсе, ал кошулуп айтылган сүйлөм кичине тамга менен башталып жазылып, кашаанын ичине алынат. Чекит жабылган кашаанын *сыртына* коюлат. Себеби ал **чекит** кашаанын ичиндеги сүйлөмгө да, жана анын алдында турган сүйлөмгө да тиешелүү:

Жыл маалы курс окуса да, Самтырда баягы жалчылыктын уяндыгы бар (*жамандаганым эмес, кемчилигин билгизем*). (Т.С.) — Эрегиштен эр өлөт, журттун ээси (Гүлгаакы байбиче Барманды журттун ээси деп атоочу). (Т.С.) Кыдырбек жанындагы кол пулемётко отурду (пулемётчик окко учкан эле).

4) Драмалык чыгармалардагы ремарка (сүйлөөчүнүн жүрүш-турушу, кылык-жоругу ж.б. жөнүндөгү автордун түшүндүрмөсү) кашаага алынат:

Дмитрий (*Токтогулдун башын сүйөп*). Кел, суудан жут...

Токтогул (*Суудан жутуп*). Теңир жалгасын.

Нуржан Жүргүлө чайга. Карыпбек, сен жүрбөйсүңбү, секетиң. (*Нуржан менен Мамыр экөө эшиктен капталышып калышат.*) (Т.Абд.)

5) Айрым көркөм адабий чыгармаларда кыстырынды сүйлөмдөр кээде эки жагынан *үтүр* менен ажыратылып жүрөт. Мисалы: Кызгангандыктан эмес, *а балким, кызганган да чыгармын*, кеп башкада. (Ч.А.) Кичи апам, *аны айылдагылар «иштерман» деп коюшат*, ээ бир дүйнөдө табылбаган карапайым, сонун киши да. (Ч.А.)

Биздин оюбузча, кыстырынды сүйлөмдү *үтүр* менен ажыратууга караганда, кашаанын ичине алуу ыңгайлуу, анткени кыстырылган сүйлөмдүн чеги ачык, даана көрүнүп турат.

б) Угуучулардын сүйлөп жаткан кишинин сөзүнө карата болгон ар кандай мамилесин билдирген сүйлөмдөр, сөз тизмектери кашаага алынат:

Биз партиябыздын улуу программасын сөзсүз ат карабыз! (*Узакка созулган кол чабуулар. Баары орундарынан турушат.*)

Тырмакча

Тырмакча, негизинен, төмөнкү учурларда колдону^{лат} -

1) Тике сөз жалпы тексттен бөлүнбөй, анын ичинде берилсе, тырмакчага адынып жазылат:

Эмне үчүндүр башка сөз оозума келбей: «Ой, *бул эмнең, балам*», — дептирмин. (Ч.А.)

2) Айтылып жаткан ойго тактоо, толуктоо, бышыктоо маанисин берүү максатында сүйлөм тизмегине киргизилген макал, лакаптар тырмакчага алынат. Бирок анын алды-артына төл жана бөтөн сөзгө тиешелүү болгон тыныш белгилери (кош чекит, үтүрлүү сызыкча) коюлбайт.

Мисалы: «*Коноктун алдына аш кой, эки колун бош кой*» деген кеп бар го? (Т.С.)

«*Душмандын сыртында болгуча, ичинде бол*» деген сөздүн чындыгы бар белем. (Т.С.)

«*Эр жигит эл четинде, жоо бетинде*» деген ошол. Эрдик менен курман болуптур.

(Н.Б.) Биздин бригаданын коллективи «*Бирөө бардыгы үчүн, бардыгы бирөө үчүн*» деген ураан астында эмгектенүүдө. («С.К.»)

Эгерде элдик макалды сүйлөп жаткан киши **өзүнүн сөзү катары** пайдаланса, тырмакчага алынып, алды - артында төл сөзгө тиешелүү болгон тыныш белгилери (кош чекит, үтүрлүү сызыкча) коюла берет:

Амантур: «Ар бир башта бир кыял, ал кыялды ким тыяр», деди да, акырын ордунан козголду. (А.Уб.)

3) Сүйлөм ичине башка бирөөнүн сөзүнөн бөлүп алып киргизилген айрым сөздөр, сөз айкаштары тырмакчага алынып, кичине тамга менен башталып жазылат, бирок алды-артынан төл сөзгө тиешелүү тыныш белгилери (үтүрлүү сызыкча, кош чекит) коюлбайт:

Ошондогу жаштар кээ бирде азыр да мени «*бригадир ана*» дешет. (Ч.А.) Мен «*жаанга калыптыр*» дегенди угуп, чыдай албадым. (Н.Б.) Козубектин «*куру кайттым*» деген сөзү ийне менен сайгандай жүрөктөрүнө такалды. (К.Б.)

4) Чыгарманын ичинде келтирилген бирөөнүн каты тырмакчага алынат:

Өзүнүн илимий иштери боюнча Москвада көп убакыт кармаларын жазып, андан нары катында мындай дептир:

«...Кымбаттуу иним, канчалык зарыл жумуштарым болбосун, бардыгын жыйнаштырып таштап, мен ушул катты жазууну туура таптым... Эгерде ушунда айтылгандар сизди кызыктырса, анда өз чыгармачылыгыңызга пайдаланууну суранам, анткени бул мен үчүн гана эмес, биздин жалпы ишке, көпчүлүккө, өзгөчө жаштар үчүн керек го деп эсептеймин...» (Ч.А.)

5) Өзүнүн түз маанисинде эмес, каймана мааниде же какшык, мыскыл маанисинде колдонулган сөздөр тырмакчага алынат:

Бүтүмгө келишкен «*жакшыларды*» Саадат бээ союп коноктоду. (Т.С.) Чортонду Баатырбек баш болгон бир катар «*мыктылар*» жек көрүшчү. (Т.С.)

б) Завод, фабрика, ишканалардын, китеп, газета, журналдардын, ыр, күүлөрдүн, орден, медалдардын ж.б. аттары тырмакчага алынат:

«Айнур» заводу, «Тоо арасында» романы, «Кыргыз туусу» газетасы; «Маш ботой», «Көкөй кести» күүлөрү аткарылды; «Манас» ордени, «Даңк» медалы ж.б.

Тике сөз менен төл сөздө коюлуучу тыныш белгилери

Пикир алышуу убагында айтуучунун же жазып жаткан кишинин сөзү менен башка бирөөнүн сөзү бирге колдонулган учурлар болот.

Мисалы: «*Жүрбөйсүңбү, эне*», — деп акырын сүйлөдү. (Ч.А.)

Мында айтуучунун сөзү: *деп акырын сүйлөдү*, башка бирөөнүн сөзү: *Жүрбөйсүңбү, эне*. Айтуучунун же жазуучунун, б.а. автордун сөзү **төл сөз** деп, аны менен бирге колдонулган башка бирөөнүн сөзү **бөтөн сөз** деп аталат.

Кыргыз тилинде бөтөн сөз эки түрдүү колдонулат:

а) эч кандай өзгөртүлбөй, кыскартылбай, сөзмө - сөз колдонулса, **тике сөз** деп аталат;

б) бөтөн сөз өзгөртүлүп, өз сөзүбүзгө айландырылып, бирок андагы негизги ой сакталып берилсе, **кыйыр сөз** деп аталат.

Мисалы: а) «*Бірдай турган кишини тапкан экенсиз*» — деп күлүп койдум мен. (Ч.А.)

Мындагы тырмакчага алынган сүйлөм — **тике сөз**.

б) Уяттын өлүмдөн да катуу экендиги жөнүндө кыргыз макалдарында өтө таамай айтылган.

Мындагы «Уяттын өлүмдөн да катуу экендиги» деген сөз тизмеги — *кыйыр сөз*.

Мунун өзгөртүлбөгөн түпкү түрү: **Уят өлүмдөн катуу**.

Тике сөз тексттин ичинде эки түрлүү жол менен берилет:

1) Тике сөздү түздөн-түз тексттин ичинде берүү. Мындай учурда тике сөз дайыма тырмакчага алынып жазылат:

Ал арабадан секирип түшүп: «*Жүрө гой, ана, үйгө баралы*», — деп, мени арабага колтуктап түшүрдү. (Ч.А.)

2) Тике сөздү тексттин ичинен бөлүп алып, абзац менен жол башынан жазуу. Бул ыкма көркөм адабий чыгармаларда кеңири колдонулат. Мында ар бир кишинин сүйлөгөн сөзү (тике сөз) **тырмакчага алынбай**, жаңы жолдон сүйлөм башынан *сызыкча* коюлуп жазылат:

Сени тааный албай отурам, иничек. Абалак маркумдун баласы эмессинби? — деди Танабай, баятан бери унчукпай отурган боз уланга.

Ооба, Танаке, ошо кишинин баласымын, — деп жооп берди жигит. (Ч.А.)

Тике сөз менен төл сөз бири-бири менен ар түрдүү формада колдонулуучу «де» (*ден, дейт, деди, деген*) жардамчы этиши аркылуу байланышып айтылат.

Тике сөз менен төл сөздүн колдонулушунда алар бири-бирине карата түрдүү багытта орун алышат. Ошого байланыштуу буларда тыныш белгилери да түрдүүчө коюлат.

1. Тексттин ичинде берилген тике сөздө тыныш белгилеринин коюлушу

1) Тике сөз төл сөздөн **мурда айтылып**, тексттин ичинде берилсе, ал тырмакчага алынат да, тике сөз баяндоо маанисиндеги **жай сүйлөм болсо**, анын аягына коюлуучу *чекиттин* ордуна **үтүр** коюлат да, андан кийин тике сөздү өзүнөн кийинки төл сөздөн ажыратып туруу үчүн **сызыкча** коюлат.

Эгерде тике сөз суроолуу сүйлөм болсо, аягына суроо белгиси, илептүү сүйлөм болсо, илеп белгиси коюлуп, тырмакча жабылат да, андан кийин тике сөз менен төл сөздүн чегин ажыратуу үчүн **сызыкча** коюлат:

«Балким, менин мында иштегенимди билген го», — деп да ойлоду. (Н.Б.)

«Мага кайрат айтканын карачы. Эне деген кандай баатыр!» — деп ойлоду Күлжан. (К.Б.)

«Келиним эмне болду? Кантет эми?» -деп ойлонуп жатып таң аткардым. (Ч.А.)

2) Тике сөз төл сөздөн **кийин келсе**, анын алдында турган төл сөздөн кийин **кош чекит** коюлат да, тике сөз тырмакчага алынып, баш тамга менен жазылат, аягына тиешелүү тыныш белгиси коюлат:

Соке каадасынча эриндерин жалана кыйкырды. «Чоң шаардан курс окуп, багың ачылды. Башта кырда ышкырып кой кайтарчу элең». (Т.С.)

Бир убакта жардамчысына катуу кыйкырды: «Эмне карап турасың, жүргүз моторду!» (Ч.А.) Алар мындай деп шыбырашкандай болушту: «Алар күмүш, алтын буюмдарды аябай көп жасап, пайдага тунуп калды...» (М.Абд.)

3) Тике сөз **төл сөздүн ортосуна келсе**, тике сөздүн алдында турган төл сөздүн биринчи бөлүгүнөн кийин **кош чекит** коюлат да, андан кийин тике сөз тырмакчага алынып, баш тамга менен жазылат; тике сөздүн аягына анын маанисине карай суроо же илеп белгиси коюлуп, эгер чекит коюлуу керек болсо, анын ордуна үтүр коюлуп, анан ошол белгилерден кийин **сызыкча** коюлуп, андан соң төл сөздүн экинчи бөлүгү жазылат: Иманбай кирип келип: «Колуң кат билет, арыз жазып бер, Абдиш айланайын», — деп суранды. (Т.С.) Эмне үчүндүр башка сөз оозума келбей: «Ой, бул эмнең, балам?» — дептирмин. (Ч.А.) Алиман, мени көрө салып, күлүп жиберди да: «Жаандын нымы менен жүгөрүнү себе салалы!» — деп, үйгө чуркап кетти (Ч.А.)

4) **Тике сөздүн ортосуна** төл сөз келгенде, тыныш белгиси төмөндөгүчө коюлат:

а) Эгерде тике сөздү төл сөз **үтүр** коюла турган жерден бөлүп айтылса, тике сөздүн ортосуна келген төл сөздүн эки **жагына үтүр жана сызыкча** (, —) коюлат. Тике сөз, эреже боюнча, дайыма тырмакчага алынып жазылат:

«Сен ырдабасаң, — *деди ал*, — мен ырдайм.»

«Ким иштебесе, — *деген В.И.Ленин*, — ал тиштебейт.»

б) Эгерде тике сөздү төл сөз **чекит** коюла турган жерден бөлсө, анда ал чекиттин ордуна **үтүр**, андан кийин **сызыкча** коюлуп, төл сөз жазылат, төл сөздүн аягына чекит

коюлат. Ал төл сөздөн кийинки тике сөздүн экинчи бөлүгү башынан **сызыкча** коюлуп, баш тамга менен башталып жазылат; тике сөз тырмакчага алынат:

«Бул сөздү кайдан айттым экен, — *деди ичинен Чүкөбай*. — Эми Зуура муну элге айтып, мени уят кылат.» (К.Б.) «Ыйласаң азыр ыйлап ал, Токон, — *деди ал*.

Бирок мындан ары элдин көзүнчө бошой турган болбогун.» (Ч.А.)

в) Эгерде тике сөздү төл сөз **суроо** же **илеп белгиси** коюла турган жерден бөлсө, анда тике сөздүн биринчи бөлүгүнөн кийин ал тыныш белгилеринин тиешелүүсү коюлат да, андан кийин **сызыкча** коюлуп, төл сөз кичине тамга менен жазылат, аягына **чекит** коюлат. Андан кийинки тике сөздүн экинчи бөлүгү башынан сызыкча коюлуп, баш тамга менен башталып жазылат; тике сөз тырмакчага алынат:

«О — о катыгун! Жаныбарды ким минтип жүрөт!

деди Тоозак. — Мунун жазыгы эмне экен?» (М.Абд.)

«Балам, кайда жүрөсүң? — *деп, бир маалда Карабаш келди*. — Сени күтүп калдык.» (К.К.)

г) Тике сөздү төл сөз **көп чекит** коюла турган жерден бөлсө, жана тике сөздүн ал биринчи бөлүгү толук бүткөн сүйлөм болбосо, көп чекиттен кийин **сызыкча** коюлуп, төл сөз кичине тамга менен башталып жазылат, аягына **үтүр жана сызыкча** (, —) коюлуп, анан тике сөздүн экинчи бөлүгү кичине тамга менен башталып жазылат. Тике сөз тырмакчага алынат: — «Айла канча, уулум... — *деди Култай, терең үшкүрүнүп*, — маңдайыбызга жазылганы ушул тура!» (М.Абд.) «Кантебиз... — *деди Зуура*, — жазмыш ушул, буга кайгырба, кайрат кыл!» (К.Б.)

д) Эгерде аягына **көп чекит** коюлган тике сөздүн биринчи бөлүгү бүткөн ойду билдирген өзүнчө сүйлөм болсо, андан кийин келген төл сөздүн башынан **сызыкча** коюлуп, кичине тамга менен башталып жазылат, аягына **чекит** коюлат, андан кийин айтылган тике сөздүн экинчи бөлүгү, башынан **сызыкча** коюлуп, баш тамга менен башталып жазылат:

«Ал кечээ түштөн кийин кетти эле... — *деди Ботогөз*. — Таң дагы атты. Алигиче жок.» (Т.Абд.)

— «Эмне болсо да кабар бер... — *деди Саадат кетип бара жатып*. — Мен күтөм.» (Т.С.)

е) Тике сөздү экиге бөлүп турган төл сөздүн биринчи жартысы маани жагынан тике сөздүн биринчи бөлүгүнө таандык болуп, экинчи жартысы тике сөздүн экинчи бөлүгүнө таандык болуп, өзүнөн кийинки тике сөз дагы улантыларын эскертип турса, ал төл сөздүн экинчи жартысынан кийин **кош чекит** коюлуп, тике сөздүн экинчи жарымы баш тамга менен башталып жазылат; тике сөздүн биринчи бөлүгү да, экинчи бөлүгү да тырмакчага алынып жазылат:

—«Ай, Субанкул, бул эмнең?» — десем, алаканы менен терин аарчый берип: — «Сени уктасын дедим эле», — деп күлүп койду. (Ч.А.)

5) Кээде тике сөз менен төл сөз бири-бири менен аралашып да келет. Мындай учурда тыныш белгилери жогоруда көрсөтүлгөн эрежелердин нигизинде коюлат: Мисалы: *Тыныбек*: «Аттиң, болбой калды, — *деди да*, — дагы бир кезегинер келер, шашпагыла», — *деп, өзүнчө ызырынды*. (К.К.)

Тике сөздү тексттин ичинен бөлүп алып, абзац менен жол башынан жазууда тыныш белгилеринин коюлушу

Тике сөздү жазуунун бул жолу көркөм адабий чыгармаларда кеңири колдонулат.

1) Тике сөз тексттин ичинен бөлүнүп алынып, жол башынан абзац менен жазылса, анда ал **тырмакчага алынбайт**, кепке катышкан ар бир кишинин сөзү жаңы жолдон сүйлөм башынан **сызыкча** коюлуп жазылат. Ал эми тике сөз менен төл сөздүн

арасына коюлуучу тыныш белгилери (*кош чекит, сызыкча, үтүрлүү сызыкча*) тике сөз түздөн-түз текстин ичинде берилген учурда колдонулуучу эреже боюнча коюла берет:

- а) — *Эжеке, сен сүйлөш*, — деди Сарыгул. (У.Абд.)
- б) Ал акырын гана мындай деди:
Мага берчи муну, кичине бала! Эстеликке сактап коёюн. (Ч.А.)
- в) Бир маалда чуркаган бойдон алардын жанына барып:
Эмне болуп кетти? Ким менен мушташтыңар? — деп сурады. (М.Аб.)
- г) — Жапар ага —, деди Кожобек, — районого мен барсам кантет? (К.Б.)
- д) — Сүйүнчүндү чыгар\ — деди Аккыз. — Тилегибиз орундалды. (К.К.)
- 2) Тике сөз тексттен бөлүнүп алынып, абзац менен жол башынан жазылганда, кээде тике сөз менен төл сөз «де» жардамчы этиши менен байланышпастан, биринен кийин экинчиси удаа айтылып байланышат. Мындай ыкма да көркөм адабий чыгармаларда кеңири колдонулат. Мындай учурларда тыныш белгиси төмөндөгүдөй коюлат:
- а) Тике сөз төл сөздөн мурун келсе, тике сөздүн аягына тиешелүү тыныш белгиси (*чекит, суроо, илеп, кош чекит*) коюлат да, андан кийин **СЫЗЫКЧА** коюлуп, төл сөз баш тамга менен башталып жазылат:
—*Аларды тааныбаймын*. — Атай көңүл кош жооп берди. (К.К.)
—*Ата, оттун боюна келиңиз?* — Аккыз көндү чоң жагып, чай койду. (К.К.)
- б) Төл сөз тике сөздүн ортосуна келип, аны **ҮТҮР** коюла турган жерден бөлсө, тике сөздүн ортосунда келген ал төл сөздүн эки жагынан **ҮТҮРЛҮҮ СЫЗЫКЧА** (, —) коюлат:
—*Айланайын Салимбай*, — Култайдын зайыбы кейиштүү сүйлөдү, — *эми эмне болмок?* (М.Абд.)
—*Мен айынадым беле*, — Салимбай кекете баштады, *мына ушуну көрмөксүңөр!* (М.Абд.)
- в) Эгерде тике сөздүн биринчи бөлүгү бүткөн бир ойду туюндурган толук маанилүү сүйлөм болсо, анын аягына тиешелүү тыныш белгиси (*чекит, суроо, илеп же көп чекит*) коюлат да, андан кийин келген төл сөздүн башынан сызыкча коюлуп, баш тамга менен башталып жазылат, аягына чекит коюлат; андан кийинки тике сөздүн экинчи бөлүгү да башынан сызыкча коюлуп, баш тамга менен башталып жазылат:
—*Экөөңөр тең карыпсыңар*. — Эсенбек сөзгө кошулду. — *Эми элге кошулгула*. (К.К.)
Эмне дейт, арам?! — Аккыз ишене албады. — *Мен барып келейинби?* (К.К.)
—Ал да жашыраак ... Таятасы Атайдын маңдайынан сылады. Сен чоң комузчу боло турган экенсиң... (К.К.)

«Деп» жардамчы этишинде үтүр белгисинин коюлушу

Тике сөздөн кийин төл сөз келип, экөө «деп» жардамчы этиши аркылуу байланышып айтылганда, жалпы эреже боюнча тике сөздүн маанисине карай аягына суроо же илеп белгиси, эгер чекит коюлушу керек болсо, анын ордуна **ҮТҮР** коюлат да, алардан кийин **СЫЗЫКЧА** коюлуп, андан соң «деп» жардамчы этиши жазылат.

- а) Эгерде ошол «деп» жардамчы этиши **өзүнүн алдындагы тике сөздүн баяндоочуна тиешелүү болуп айтылса**, анда «деп» жардамчы этишинен кийин **ҮТҮР** коюлат. Ал үтүрдүн милдети «деп» жардамчы этишин өзү тиешелүү болуп айтылган алды жагындагы тике сөз менен бир топко бириктирип туруу болуп эсептелет.
Мисалы: «Эмне болуп кетти буларга?» **деп**, Чүкөбай шашып тышка чыкты. (К.Б.)
«Колхозду электрлештирүүнү эл да жактырып жатат», — **деп**, Жутабай да өз ичинен кубанды. (К.Б.) Жетишем. Али убакыт бар, — **деп**, Касымжан ширеңке чакты. (Ч.А.)
- б) Эгерде тике сөз менен төл сөздү байланыштырган "деп» жардамчы этиши **өзүнөн кийинки төл сөздүн баяндоочуна тиешелүү болуп, анын тутумунда айтылса**,

«деп»тин алдына *сызыкча* коюлат, бирок «деп» жардамчы этишинен кийин **үтүр коюлбайт**, эгер андан кийин *үтүр* койсок, анда «деп» жардамчы этиши өзү тиешелүү болуп айтылган төл сөздүн баяндоочунун тутумунан бөлүнүп калар эле.

Мисалы: «Бозокордун үйү болсо керек», **деп ойлоду** Атай. (К.К.)

«Айлуу түндөр эртерээк эле өтүп кетсечи!» — деп **жатты** ал ичинен. (Ч.А.)

Булар эмнеден коркуп жүрөт? **деп сурады** Нуржан жанындагылардан. (Ч.А.)

Айрым тыныш белгилеринин кабаттала коюлушу

1) **Сызыкча** белгиси үтүр менен, суроо, илеп, көп чекит менен кабаттала келгенде, ошол тыныш белгилеринен кийин коюлат:

— Кыштакка мугалим болуп барам, деди Зуура, кабагын бүркөп.

— Атам да чертмек алып келдиби? — деп сурады. (К.К.)

— Бас үнүңдү, кара башыңды жегир! деп, бүткүл каары менен кыйкырды. (М.Абд.)

— Эмдиги жылы эгин көп болот да... — деп, Аманкул апасына карады. (М.Абд.)

2) **Суроо, илеп, көп чекит** белгилери **тырмакча менен** кабаттала келгенде, ал белгилер тиешелүү сүйлөмдүн аягына коюлат да, андан кийин **тырмакча** жабылат (тактап айтканда, аталган белгилер тырмакча жабылууга чейин коюлуп, анан тырмакча жабылат):

«Атаң кайда, көрүнбөй калды го, балам?» — деп, жанында турган Алымкулга караса, ал да жок. (М.Абд.) "Токтот! Токтот, азыр мен түшөм!" — деп, машина токтогондо,

куржунумду алып, шып түштүм. (Ч.А.) «Жок, бул иш сенин колуңан келбейт. Бери апкел, мен өзүм кылам! Мен өзүм болбосом, иш бүтчү беле...» (Ч.А.)

3) **Үтүр, чекит белгилери тырмакча** менен кабатташканда, ал белгилер жабылган тырмакчадан кийин., (анын сыртына) коюлат. Эгерде кабаттала келген **тырмакча менен** үтүрдөн кийин *сызыкча* да келсе, ал (сызыкча) жабылган тырмакчадан кийин коюлган үтүрдөн кийин коюлат:

«Ушул сандалган неме да жолтоо болду», — деди Атай, кыжырланып. (К.К.)

«Албай эле койсун, тим эле барып кыздын атасына учурашып кайтсын». «Артымда тукум болор туяк калган жок», — деп кайгырып жүрөт. (К.К.)

4) Айрым сүйлөмдөрдө суроо интонациясы менен бирге ошол ойго карата сүйлөөчүнүн ички сезими да (эмоциясы) берилет. Жазууда андай сүйлөмдөрдүн аягына *суроо* жана *илеп* белгилери катар коюлат:

Апа, садагаң кетейин Амантай, ушинтип мени таштап кете бересинерби?! (М.Абд.)

Өлүмдөн эмне пайда?! (К.Ж.) — Мага кетүүгө уруксат бериңиз?! (К.Бект.)

5) Сүйлөмдүн аягына *суроо, илеп, же көп чекит* коюлуп, андан кийин **тырмакча** жабылып, ошону менен сүйлөм биротоло аяктап бүтсө, ал жабылган тырмакчадан кийин (тырмакчанын сыртына) эч кандай тыныш белгиси коюлбайт:

«Болгула, урушта туруш жок, эртерээк салкында жөнөй бергиле!» (Ч.А.) «Жүргүлө эми иштейли!» (Ч.А.) — «Сени эмне бошотуп коюштубу, тез эле келип калдың?» (Ч.А.) —

«Саадат өзү үйүнө алып кетиптирби? (Т.С.) «Эми табышат... алып кетишет...» (Т.С.)

«Мындан ары мындай жашоого болбойт...» (М.Абд.)

б) **Суроо же илеп белгиси көп чекит** менен кабаттала келсе, эң мурун сүйлөмдүн маанисине карай *суроо же илеп белгиси* коюлуп, андан кийин катар **эки** (үч эмес) **чекит** коюлат:

— Кантмек элем?.. Өзү менен кеңешип көрүү керек. (М.Абд.)

— Же боругунду көзүң кыйбайбы?.. (Т.С.)

О, дүйнө, о жан жараткан жер, бир оокумга гана, көз ачып жумганча гана баламды тирилтип, бир гана жолу көлөкөсүн көрсөтүп койсоңор!.. (Ч. А.)

Кайран кишинин өмүрү!.. (К.К.)

Эгерде суроо, илеп, көп чекит — үчөө кабат келсе, анда *суроо, илеп* белгисинен кийин

бир чекит коюлат:

— И — и, бетим гана курусун, ушундай да уяты жок болобу?! (М.Абд.) Бизге чаңыргандай сен кандай немесиң? !. (М.Орозбаев.)

7) Кашаа ачылган жерге коюла турган **үтүр** кашаа жабылгандан кийин коюлат, натыйжада мындай учурда *кашаа* менен *үтүр* катар колдонулуп калат:

Сагынбек кытмыр күлүп (ачуусу келгени үнүнөн байкалды), Дүйшөнкулду суроого алды. (К.О.) Кеп жатакчылардын аздыгында эмес (түтүндүн саны жагынан алар байлардан алда канча көп), отурукташуунун маанисин билбегендикте. (К.К.)

Аскар Турсунов

**КЫРГЫЗ ТИЛИНИН ТЫНЫШ
БЕЛГИЛЕРИ**

Кыргыз-Түрк «Манас» университетинин
башкармасынын жана басма комиссиясынын
чечими боюнча чыгарылды.

Мукабанын дизайнери: Талант Жандралиев
Компьютерде терген: Евгений Моисеев

Басууга 30. 04. 2002-жылы кол коюлду Китептин өлчөмү 13,5 x 20,5см, 1/16. 80,
граммдык офсет кагазы Kyrgyz Baltika ариби. Көлөмү 8 формат
Тиражы 1000 даана.

КТМУ web - offset басмаканасында басылды.
КТМУ типографиясы «Жал» микрорайону